

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Bud'te svorní!
Jen svorným Bůh požehná.“

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 51., 52.

Saturday December 31, 1988 (Sobota 31.12.1988)

Čs. policejní „strážci pokojů“
se rozhodli poslat
Augustina Navrátila o vánocích
z blázince domů,
aby se vyhnuli návalu
návštěvníků

Praha. - Československé autority propustily na svobodu, aspoň dočasně, 4 politické vězně: římskokatolického aktivistu Augustina Navrátila, vydávatele podzemní literatury Ivana Polanského, mírového aktivistu Lubomíra Vydrů a protikomunistického aktivistu Jiřího Tichého. Navrátil byl 28. října odsouzen do psychiatrického ústavu, protože složil petici o 31 bodech, ve které požadoval náboženskou svobodu v komunistickém Československu a kterou už podepsalo na 600,000 lidí. Podle komunistického myšlení by se totiž žádný normální člověk neodvážil myslet, že v komunistické zemi může existovat náboženská svoboda a proto jej komunistická policie dala do blázince. Najednou byl prý propuštěn proto, aby mohl slavít doma své 60. narozeniny a také vánoce; byly obavy, že by jej do psychiatrického ústavu v Kroměříži přišly navštívit celé davy lidí a mohlo by se vše „zvrhnout“ v demonstraci. Švýcarští psychiatři, kteří jej vyšetřili, prohlásili, že je úplně zdravý a zcela normální člověk. Mezi bláznů je normální člověk nutně považován za blázna. Už jsme o tom psali v předminulém čísle, že začátkem prosince asi 1,000 lidí při demonstraci žádalo jeho propuštění na svobodu. V neděli 25. prosince se však znovu musil vrátit zpět do psychiatrického ústavu. Polanský byl propuštěn kvůli svému srdečnímu neduhu. Vydrů a Tichý sice byli propuštěni, avšak policie prý dále vyšetřuje jejich případy. „Glasnost“ tedy dosud nedostala do Československa ani vánoční návštěvní vizum!

Karel Čapek:

Útěcha

Nic platno, všichni to říkají: to nejhorší je teprve před námi, jsme sotva na prahu zlých časů, čeká nás všeho druhu psota, svízele a nečas, tedy zejména: deště a mlhy, holomrazy, tma, vichřice a plískanice, zebavá zima, sychravina, metelice, třeskuté mrazy, náledí a ostatní náležitosti zimy. Ani Pánbůh nám nepomůže; musíme si vyhrnout límce a přečkat to, jak to půjde; vydržet do jara; čekat na novou konjunkturu klíčení a květu.

Jenže my lidé rádi mluvíme o knize přírody a říkáme, že se z ní, synu, máš učit. Nuže, synu, v knize přírody to je psáno trochu jinak. Přečkat a vydržet, ano. Ale ne čekat. Začnat s jarem už na prahu zimy. Jít do toho nejhoršího s naditými a dobře připravenými ranečky nadějí. Teď, v šedivých dnech prosincových, není pro přírodu truchlivý konec roku, nýbrž energický začátek roku příštího. Počítají zimu nejvíce příroda jenom odhodlání vydržet, nýbrž ještě větší odhodlání rašit a kvést. S prvními úředně zjištěnými mrazy otevřel se prvý růžový kvítek na lýkovci naperleném poupaty. Mráz nemráz, kvete se a dost. Ještě před Novým rokem se nechá vidět ligustrum; ať na to padne mrazem nějaký květ, musíme začít. Ještě tu není ta pravá zima, a už se začínáme brodit prvními známkami jara. Přijď co přijď, tady to máte napsáno v knize přírody, že letní konjunktura je na nezadržitelném postupu.

A tož, synu, uč se v knize přírody. Možná, že neumíme ještě dost dobře rozeznávat a číst znamení; třeba pro samou jistotu, že jdeme do krušných časů, nevidíme malinké signály obratu k lepšímu. A hlavně snad se až příliš koncentrujeme na starosti, jak přečkat ten nečas, místo abychom si už chystali příští pohodu. Podzim přírody, to není jen příprava na přečkání zimy, nýbrž organizace budoucího jara. Snad ve svém hospodářském a politickém myšlení chybujeme, když si formulujeme otázku zlých časů: jak jim čelit. Snad bychom se měli spíše ptát: jak připravit časy lepší, než byly minulé. V knize přírody stojí psáno: ani ta nejtvrďší doba není jen vydržení a obrana, nýbrž postup a růst. Vegetace se neдрží života jen starými kořeny; drží se ho i pupenci příštího rašení. Tak se to, synu, dělá.

Kdybychom si i my tak mohli říci: Jaképak řeči, jdeme do nečasu; ale holenku, přitom už máme připraveno, jak povyrůst a zeslbit; už je v nás plno toho budoucího rozkvětu, — něco nám snad pomrzne a poschne, ale žádná ztráta nemůže zkrátit náš veliký a pečlivě připravený program: být zas o kus silnější a živější. (1931)

**UPOZORNĚNÍ
NÁVŠTĚVNÍKŮM A ZÁJEMCŮM
O LETOŠNÍ NOVOROČNÍ BOHOSLUŽBY
XXXXX**

**Budou v sobotu 31. prosince 1988
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill.
(2414 S. 61st Ave.)
v obvyklý čas - 6:15 hod. večer.
Upřímně Vás zve Váš misionář
Fr. Vojtěch V9t, O.S.B.**

Koledníček

**HOJNOST ZDRAVÍ
DUŠEVNÍHO I TĚLESNÉHO,
HLUBOKÉ VÍRY, PEVNÉ NADĚJE**

**VYTRVALÉ KŘESŤANSKÉ LÁSKY
S BOŽÍ OCHRANOU A POŽEHNÁNÍM
V CELÉM NOVÉM ROCE L. P. 1989**

*všem našim lidem dobré vůle
ve staré — stále dosud nesvobodné vlasti,
v USA, v Kanadě a všude ve světě*

*přeji a vyprošuji
krajané i exulanti*

z chicagského

"VELEHRADU"

a

HLASU NÁRODA

Sloupek informací

**O nové koaliční vládě Izraele,
dohodnuté narychlo z nutnosti,
aby se USA nepřiblížily
nakonec Palestincům,
o mezinárodní nutnosti pro USA,
naslouchat zároveň
spravedlivým požadavkům Palestinců,
a o nešťastném rozdělení názorů
mezi samotnými Palestinci,
které jim škodí nejvíce.**

Stát Izrael má z nutnosti starou novou koaliční vládu.

Jeruzalém. - Po sedmi týdnech živých diskusí se 19. prosince předsedové obou vedoucích politických stran Izraele - Yitzhak Shamir, předseda strany Likud, a Shimon Peres, předseda strany Práce - dohodli, že spolu utvoří starou vládní koalici v nové formě. Shamir zůstane ministerským předsedou po celé 4 roky až do příštích voleb, Yitzhak Rabin zůstane ministrem obrany, Peres bude ministrem financí i náměstkem ministerského předsedy a Moshe Arens ze strany Likud bude novým ministrem zahraničí. Tak je straně Likud zajištěno rozhodování jak o vnitřní tak i o zahraniční politice. Předsedové obou stran se zavázali, že nikdy nebudou jednat s PLO, a že přijímají možnost

výměny okupovaných území za mír. Kolonizace obsazených území bude pokračovat, avšak poněkud pomaleji: namísto deseti nových kolonií ročně, požadovaných stranou Likud, jich tam bude zbudováno pouze osm. Na zabraných arabských územích v Předjordánii už bylo zbudováno 124 koloniálních osad, ve kterých žije na 70,000 židovských kolonistů - budovatelů velkého Izraele. Na základě posledních voleb do izraelského parlamentu, konaných 1. listopadu 1988, strana Likud obdržela 40 míst v Knesetu - celkem má 120 křesel - strana Práce obdržela 39 míst a 13 jiných menších stran obdrželo dohromady 41 míst. - Menší pravicové náboženské strany, s kterými Shamir dříve vyjednával o utvoření nové vlády, se cítí jeho nynějším

rozhodnutím zklamány. Shamir by býval musil přijmout jejich zúženou definici o tom, kdo je pravým Židem, čímž by se byl býval dostal do konfliktu s americkými Židy, kteří by z velké části nespádali pod novou definici židovství. Tento návrh sice ještě bude předložen k rozhodnutí parlamentu Kneset, avšak koalici Likud se stranou Práce bude jistě zamítnut. - Dne 22. prosince izraelský parlament urychleně schválil novou vládní koalici, k čemuž je hlavně přinutila změna postoje USA pokusit se o přímý dialog s PLO. Ministerský předseda Shamir proto pak opakoval, že Izrael nebude nikdy vyjednávat s PLO, jež je „teroristickou organizací“ a prý bude naléhat na USA, aby zrušily své rozhodnutí, vést dialog s PLO. Izraelský sionismus byl sice dříve rovněž teroristickou organizací, Shamir a Begin i jiné význačné vládní osobnosti byli nacionalistickými teroristy a ještě nyní splácejí zub za zub, oko za oko, např. v Libanonu a v Tunisku, avšak Shamir o těchto věcech nemluví.

☐ **Chťejí-li USA v budoucnu vyjednávat s SSSR, nezbývá jim, než měřit Izraeli a Arabům stejným loktem, aby donutily Sověty jednat stejně.**

Spojené státy si konečně uvědomily, že jako velká světová velmoc si při dalším vyjednávání s SSSR už nemůže dovolit užívat dvojí míry, jako to dělá dosud Moskva se svými satelity a tak, že Washington musí nyní alespoň začít jednat spravedlivěji s Araby než dosud a nezavírat oči nad každou nespravedlností, které se dopouští Izrael, zvláště, když je Arabů víc a mají ropu.

Jsou-li pro USA protivládní vzbouření proti komunistickým vládám v Afghanistanu, v Nikaragvě a v Angole zcela správně „bojovníky za svobodu“ - palestinské vzbouření proti izraelské okupaci v Gáze a v Předjordánii už nemohou považovat na přání Izraele za „teroristy“. Kdysi bojovníci za zbudování nového státu Izraele byli také teroristy v plném slova smyslu. Proto se nyní USA rozhodly po formálním přijetí svých podmínek vést dialog s PLO. Věc však není tak jednoduchá, jak by se zprvu zdálo. Yasser Arafat a jiné vyšší osobnosti PLO prohlásily, že palestinské povstání v zabraných územích proti izraelské vojenské okupaci zvané „intifada“, bude dále pokračovat, a to až do doby, kdy Palestinci dosáhnou svého cíle, t.j. nezávislého Palestinského

státu. Toto povstání prý nelze považovat za terorismus. Arafat to znovu opakovat 19. prosince ve Vídni při návštěvě Kurta Waldheima, rakouského presidenta. Salah Khalaf, po Arafatovi druhá nejdůležitější osobnost hnutí Fatah, ze své strany řekl, že „útoky Palestinců na izraelské vojenské cíle neustanou, dokud nad Jeruzalémem nebude vztyčen palestinský prapor“. - Ještě horší je skutečnost, že uvnitř samotné organizace PLO radikální odpůrci Arafata nepřijímají jeho prohlášení, že PLO uznává existenci státu Izraele a zřiká se terorismu. Mustafa Zibri, jeden z 15 členů vládního výboru PLO, prohlásil např. 19. prosince, že Arafatovo prohlášení v Ženevě bylo pouze „jeho osobním míněním“. Pak ještě řekl: „My budeme pokračovat v úsilí o dosažení svého legitimního práva... budeme bojovat proti okupaci všemi prostředky, které budeme mít k dispozici, včetně ozbrojeného zápasu, až do zalo-

žení nezávislého Palestinského státu na území naší vlasti.“ Zibri je členem „Lidové fronty pro osvobození Palestiny“, marxistické skupiny uvnitř PLO. Ta tedy zase odpovídá US definici terorismu. Uvnitř organizace PLO je totiž 6 palestinských guerilových skupin. - Když Bílý dům ve Washingtoně byl požádán, aby se jasně vyjádřil o této věci, zda organizace PLO Arafatovým prohlášením se skutečně zřekla terorismu, jeho mluvčí Marlin Fitzwater řekl, že USA nebudou předem abstraktní definicí prohlašovat to, co je terorismus a co ne: svou netrpělivostí nechtějí uškodit mírovému procesu na Blízkém východě, který bude pomalý. Budou trpělivě čekat, až se věci ustálí, a budou usuzovat o každém případě zvlášť, zda je ve shodě s Arafatovým zamítnutím terorismu. Také by nebylo moudré chytat za slova radikální představitele PLO, kteří pouze vyjadřují svá dočasná osobní mínění.

NAŠIM ČLENSKÝM ORGANIZACÍM A CELÉ KRAJANSKÉ VEŘEJNOSTI

*hojnost zdraví a spokojenosti
do nového roku 1989*

preje Krajanský výbor Cleveland, OH

Václav Hesoun, předseda
Přemek Kocián, tajemník

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEBRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33*

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

December 31, 1988 — Vol. XIII. No. 51., 52.

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného perí;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového perí a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obslužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

Na zabraných územích stále dochází ke srážkám Palestinců s izraelskými vojáky. Dne 18. prosince byli zastřeleni 3 Palestinci a 22 dalších bylo zraněno, protože házali na izraelské vojáky kamením. - Mohammad Nijmeh, Američan palestinského původu, narozený v Jeruzalémě, kam se po delším pobytu v USA opět vrátil se svou rodinou a od roku 1980 tam žije, má 14-letou dceru Suzanne, která byla zatčena izraelskou policií, zbita, pak 6 dnů držena v žaláři, kde byla opět zbita, protože prý je v podezření, že 10. prosince měla účast na demonstraci, při které bylo na Izraelity házeno kamením. Ve skutečnosti děvče bylo zatčeno s 12 jinými mladými Palestinci, kteří se právě ubírali na večírek do blízké budovy Červeného kříže a žádné demonstrace se nezúčastnili. Izraelská policie prostě musila nalézt nějaké viníky a příkladně je potrestat, aby se dal Palestincům odstrašující příklad. Rodičům nebylo dovoleno dceru v žaláři navštívit. Byla propuštěna domů až teprve po složení, policií vyměřené záruky. Bude však souzena a může být odsouzena k přísnému trestu vězení, patrně proto, že vina Palestinců se považuje za kolektivní, jako když Hitler vypálil v Československu Lidice a Sověti trestali celé vesnice v Afghanistanu.

□ Palestinci jsou však ve svém politickém vedení nebezpečně roztrženi, a to jim může znovu nebezpečně uškodit.

Nejkrutější ránu svým snahám o nezávislý Palestinský stát si však asi už dalo samo PLO, bude-li jasně dokázáno, že bombu z plastických látek, která vybuchla minulý týden před vánocemi v civilním letadle americké cestovní společnosti Pan Am nad Skotskem - při čemž zahynulo přes 250 pokojných cestujících - umístili v zavazadlovém oddělení letadla, letu čís. 301 přívrženci marxisty Mustafy Zibri z PLO, který je s Arafatem na válečné noze a dobře zapsán v Moskvě. Byli-li tento teroristický čin skutečně dílem Zibriho, izraelské tajné policii se to pak určitě podaří dokázat, a celé PLO ztratí v celém světě poslední sympatie a přívržence; chudý palestinský lid - muslimové i křesťané - pak bude asi nadále donucen čekat alespoň na drobty vnitřní autonomie a nebude z toho moci vinit nikoho jiného než ty, kteří se dopustili tak nespravedlivého teroristického činu na civilních cestujících.

**XXXVIII. reprezentační ples
Oblastního výboru Československé
národní rady americké**

Již za pouhé tři neděle - v sobotu 21. ledna 1989 - se v krásném sále předního chicagského hotelu The Ritz Carlton sejdou přátelé a známí na našem XXXVIII. reprezentačním plesu.

Reprezentační plesy pořádáme na vysoké společenské úrovni v duchu naší tradice národní, jak bylo zvykem u nás doma již od vlasteneckých plesů doby obrozené.

Plesy každoročně rádi navštěvují příslušníci našich různých generací a důstojně nás reprezentují před americkou veřejností. Celoživotní vzpomínkou zůstávají pro mladistvé debutantky našeho národního původu, které jsou při této příležitosti představeny veřejnosti našimi „Master and Mistress of Ceremonies“ - Mary Ann a Denisem Sadílkem.

Po představení debutantky zatančí se svými tanečníky Fléglovu polonézu a předají svým maminkám růži na poděkování za jejich obětavou lásku a nezměrnou starostlivost.

Vystoupení, taneční krojované skupiny Beseda/Domov, obohacují nás tradici

našich národních tanců a krojů; je vždy radostným bodem programu večera.

Znamenitá „Bill Scott Orchestra“, proslavená nejen v chicagské oblasti, ale i v jiných státech USA bude hrát při této naší slavnosti.

Plesová programová knížka vždy pečlivě připravená předsedkyní plesu ses. Vlastou Vrázovou a grafikem Milanem Košařem zůstává návštěvníkům trvalou každoroční vzpomínkou na náš reprezentační ples.

Laskavě upozorněte na tuto naši významnou společenskou událost přátele a známé a přiveďte je s sebou, abychom společně prožili tento radostný večer, na který se již všichni těšíme.

Slavnostní zahájení plesu je v 8 hod. večer. Podávání večerů je v 7 hod. a koktejlů od 6 hod.

Cena lístku včetně večere je \$55.00. Rezervace laskavě zašlete, anebo o ně zavolejte kancelář ČSNRA v úředních hodinách od 9 A.M. do 2:00 P.M. (656 - 1117), která vám ráda podá i veškeré další informace.

Šeky vystavte na „Oblastní výbor ČSNRA“ a zašlete na adresu: 2137 So. Lombard Ave., Room 202, Cicero, IL. 60650.

Lístky je nutné zaplatit předem. Buďte tak hodní a neodkládejte své přihlášky! Včasným objednáním své reser-

vace nám usnadníte práci. Děkujeme předem za pochopení.

Těšíme se s vámi se všemi na setkání na našem XXXVIII. reprezentačním plesu a našim mladistvým debutantkám přejeme hojnost úspěchu a těch nejkrásnějších vzpomínek na toto jejich letošní slavnostní představení společnosti.

Za tiskový výbor
Oblast. výboru ČSNRA
F.U.

XXXI. REPRESENTAČNÍ PLES

Sdružené československé organizace metropolitního Chicaga připravují další Reprezentační ples,

pořádám již XXXI.
na sobotu 4. ÚNORA 1989
ve velké plesové síni
Holiday Inn v Hilside, IL.

Bude opět provedeno uvádění debutantek plesu s tanečním vystoupením naší mládeže, které připravuje taneční mistr Zdeněk Machálka.

K tanci budou vyhrávat dvě hudby, dechová George Píchy a taneční orchestr Eddie Woods.

Zaznamenejte si již dnes datum 31. Reprezentačního plesu - 4. února 1989.

Těšíme se opět na shledanou s Vámi.

Plesový výbor

SILVESTROVSKÁ ZÁBAVA

Moravská kulturní společnost pořádá novoroční zábavu

31. PROSINCE 1988
v sále Sokola Berwynu - (6445 West 27th Place, Berwyn, IL.)

Začátek v 8 hod. večer. O jídlo bude velmi dobře postaráno bufetem, kde si každý přijde na své. Různá jídla, podle chuti výborně připravená, budou vydávána od 9 hod. O podávání nápojů všeho druhu bude také dobře postaráno.

Známa hudba Jiřího Píchy bude z vesela vyhrávat k tanci i poslechu a vytvoří pravou dořadivou silvestrovskou náladu. Příslušníci mladších i starších generací zapomenou na všechny trampoty minulého roku a s veselou myslí a dobrou náladou vkročíme do roku nového.

MKS je známá pro svou výbornou přípravu všech svých zábav; proto přijďte všichni poveseřit se s námi!

Dar \$35.00 za osobu včetně jídla, hudby a 4 hodin otevřeného bezplatného baru.

Rezervace musí být udělána předem! O rezervace volejte Vaška Příkazského ☎ 442-0618 po 5. hod. večer.

Vítáme vás všechny předem a těšíme se na shledanou s vámi!

Výbor MKS

**Čs. národní rada americká
Oblastní výbor Chicago**

srdečně zve na

XXXVIII. REPREZENTAČNÍ PLES
pořádaný v sobotu večer
21. ledna 1989

v plesové síni hotelu

**THE RITZ-CARLTON
CHICAGO**
160 East Pearson Street

PŘEDSTAVENÍ DEBUTANTEK 1989
Taneční vystoupení Besedy/Domov
Hraje známý orchestr Bill Scott
VEČERNÍ ÚBOR
Koktejly v 6 hod. večer (bar za hotové)
Večere v 7 hod.
Vstupné včetně večere \$55.00
Prodej vstupenek a rezervace stolů v úřadovně ČSNRA
☎ 656 - 1117 - úřední hodiny 9.00 A.M. - 2.00 P.M.

MORAVIAN CULTURAL SOCIETY PRESENTS:

The place to be

**NEW
YEAR'S
EVE**

DECEMBER 31, 1988
SOKOL BERWYN HALL
6445 W. 27th PLACE
BERWYN, ILLINOIS

DOORS OPEN: 8PM
4 HOUR OPEN BAR
BUFFET STYLE DINNER: 9PM

**PARTY FAVORS!
COMPLIMENTARY CHAMPAGNE!**

MUSIC: GEORGE PÍCHY'S VESELÁ KAPELA
DONATION: \$35.00/PERSON ALL INCLUDED
RESERVATIONS: CALL 442-0618 AFTER 5PM

**PĚKNĚ VÁS VÍTÁ NA SYLVESTRA
MORAVSKÁ KULTURNÍ SPOLEČNOST**

**Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým**

DOBA NAROZENÍ PÁNĚ

NA NOVÝ ROK

Slavnost
PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, tys vyvolil blahoslavenou Pannu Marii — za Matku Spasitele lidského pokolení. — Prosíme, dej nám v ní poznat i naši mocnou přímělkyni, — neboť skrze ni jsme přijali původce života, — tvého Syna, Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a králuje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE ČTVRTÉ KNIHY MOJZISOVY (Nm 6, 22-27)

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Áronovi a jeho synům toto: Tak budete žehnat izraelské syny; budete jim říkat: 'Požehnej tě Hospodin a ochraňuj tě! At' Hospodin rozzáří tobě svou tvář a je ti milostivý! At' Hospodin pozvedne k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoj!'”

Budou vzývat mé jméno nad izraelskými syny a já je požehnám.”

2. ČTENÍ

Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA GALANTANŮM (Gal 4, 4-7)

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, narozeného pod Zákonem, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak se nám dostalo přijetí za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, a ten volá: „Abba, Otče!” Už tedy nejsi otrok, nýbrž syn, a jakožto syn také dědic skrze Boha.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 2, 16-21)

Pastýři přispěchali do Betléma a našli Marii a Josefa to dítě položené do jeslí. Když je spatřili, pověděli, co jim bylo řečeno o tom dítěti. Všichni, kdo to uslyšeli, uvažovali nad tím, co jim pastýři vyprávěli. Ale Maria to všechno v myslích zachovávala a rozvažovala o tom. Pastýři se pak navrátili oslavující a chválíce Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Když uplynulo osm dní a nastal čas k jeho obřadu, byl nazván jménem Ježíš, které mu dal anděl dříve, než jej matka porodila.

Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.”

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953-9192

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář a stědy a otec v Československu

Otec Jiří Novotný S.J.

Oktáv narození Páně Slavnost Matky Boží, Panny Marie

1. ledna 1989

1. čtení: Nm 6, 22-27

Aronske požehnání

Pravověrní Židé mají tak velikou úctu k jménu Božimu, že slovo Jahve při čtení bible nikdy nevyslovují. Nejprve je nahradili titulem Adonaj, „Pán“, a teď ani to nechtějí číst, nýbrž na těch místech říkají prostě Haššem, „To Jméno“. Jméno Jahve mohlo být vyslovováno jen od kněze, když žehnal národu těmi slovy, které nacházíme v dnešním čtení. „At' vám Jahve požehná a ochraňuje vás! At' vám Jahve ukáže svou jasnou tvář a je vám milostiv! At' Jahve obrátí k vám svou tvář a dopřeje vám pokoj!”

Jméno Hospodinovo mělo velikou sílu a nesmělo se ho zneužívat at' již křivou přísahou nebo jinak, a pro sílu toho jména se jej mohlo používat jen při požehnání, aby tím jeho moc sestoupila na syny Israelovy. V Novém zákoně bylo jméno Jahve nahrazeno jménem Ježíš a v jeho síle apoštolé uzdravovali nemocné a vymítali zlé duchy. Hlavní pak bylo, že v tom jménu se nám všem dostalo spásy. „Není pod nebesy jiného jména, zjeveného lidem, jímž by se nám dostalo spásy.”

V souvislosti s dnešním svátkem Panny Marie můžeme říci, že právě jí Bůh nejvíce požehnal, že ji nejlépe ochraňoval, že jí byl milostiv a že jí udělil pokoj. A právě Pannou Marií toto starozákonné požehnání se přeneslo na věřící Nového zákona, když v jejím Synu se jméno Boží velebí po celém světě.

2. čtení: Gal. 4, 4-7

Bůh poslal svého Syna, narozeného z ženy.

Svatému Pavlovi se často vyčítá, že prakticky nemluví o Ježíši historickém, nýbrž že zavedl v prvotní církvi úctu ke Kristu, v něhož nutno věřit, aby se dosáhlo spásy. Tak tito teologové staví proti sobě živého Ježíše evangelia a Krista, předmět víry, nejprve apoštolů a pak celé církve, který jakoby s živoucím Pánem Ježíšem neměl nic společného. Pravda, Kristus je spíše mesiášský titul, kdežto Ježíš je jméno vlastní. Z našeho úryvku však vidíme, že se v tomto směru svatému Pavlovi křivdí. Pro něho Syn Boží je totožný s tím, který se v čase a v místě narodil z ženy, který přišel na svět v době Augustově a jehož porodila Panna Maria v Betlémě. Podle Pavla ovšem toto lidské narození má velký význam pro všechny lidi.

Společenství krve mezi synem Božím a syny lidskými má za následek, že všem se dostává synovství Božího, že všichni mají úděl na životě Božím, i když pochopitelně méně

dokonalým způsobem než je tomu u Syna, druhé osoby Nejsvětější Trojice. On se narodil z ženy, narodil se pod Starým zákonem, kterému chtěl podléhat a který chtěl zachovávat jako všichni současníci, aby všechny lidi vykoupil. Takové synovství Boží se získává a prožívá v Duchu svatém, kterého nám zde ponechal pro celou dobu existence církve. Tento Duch, záruka věčné spásy, záruka společenství na životě Božím, nám dává právo nazývat ho svým Otcem a volat k němu Abba, Otče. Tím ovšem dostáváme také právo na dědictví v království Božím, kterého se nám dostává ne jako žebrácké almužny, nýbrž synovským právem.

Evangelium: Lk 2, 10-21

Dali mu jméno Ježíš

Kolem narození Páně se děly divné věci. Pastýřům bylo zvěstováno andělským poselstvím. V Betlémě se ještě dodnes ukazuje jak jeskyně narození, tak opodál i pole pastýřů, kde oni hlídali svá stáda a kde se jim dostalo té podivné noviny. Žádný div, že na Matku Boží toto všechno dělalo nezapomenutelný dojem, že spolu se Zvěstováním, uchovávala všechny ty události ve svém srdci a od ní se to pak dověděli evangelisté a po nich pak i my.

I jméno Ježíš bylo uděleno Kristu Pánu zázračným způsobem. Anděl nejenže věděl, že se narodí chlapec, a ne děvče, nýbrž vyžadoval, jak si to Bůh přál, aby mu bylo dáno jméno Ježíš. Toto jméno není jakékoliv, protože znamená Spasitel a tím již samo naznačovalo úkol, který byl Kristu Pánu předurčen, dřív než se narodil. Všimněme si, že mu nedávají jméno Mesiáš, že mu nedávají jméno královské., že se tedy nejedná především o mesiášského krále, jako Židé pro sebe netrpělivě čekali, nýbrž o spasitele, kterého chtěl Bůh poslat všemu lidstvu, aby je vykoupil z hříchu. Králů a panovníků bylo na světě mnoho a byli mezi nimi i lidé spravedliví, kteří se zasloužili o dobro svých poddaných, ale ani jeden z nich nebyl schopen osvobodit lidi od tíhy zla duchovního, to jediné bylo dáno tomu, koho Bůh k tomu účelu na svět poslal.

WESTCHESTER, IL.

Skutečně krásný rodinný domek v libivém prostředí, nedávno zrenovovaný: kombináční kuchyně s jídelním koutem, jídelna, tři ložnice s 2 přílehlými koupelnami, obývací pokoj a několik šatníků začleněných do stěn. - V jídelně a v obývacíku nový koberec, nové čerpadlo spodní vody, nový ohřívač na teplou vodu, opravářská dílna s „utility room”, garáž na 2 1/2 auta. Kuchyňské zařízení možno odkoupit. Blízko škol a autobusové veřejné dopravy - 1 blok od Čermákovy tř. Musí se vidět!

V RIVERSIDE, IL.

je možno koupit celozděný, na zakázku stavěný rodinný dům ve stylu „Georgian”. - V kuchyni jídelní kout, 3 ložnice, 2 koupelny, šatníky ve zdi, dubové parketové podlahy, pokryté kobercem v celém domě od zdi ke zdi; 2 rodinné otevřené krby na topení dřevem. - Kuchyňské zařízení a všechn nábytek v domě zůstávají. Vše velmi útulné. Poblíž Harlem Ave.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradou, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodáváný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

☎ 484-2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Velký výběr českých knih,
více než tisíc titulů,
nabízí:

Miroslav Konvička
12726 Archwood ST
North Hollywood, CA 91606
Napište si o katalogy

**Apoštolát modlitby
VŠEOBECNÝ ÚMYSL NA LEDEN 1989:
Za spolupráci všech věřících**

Kristus chtěl mít církev jednu a mezi prvními křesťany byla skutečně jedna duše a jedna mysl. Jednota věřících je výrazem jejich vzájemné lásky a poslušnosti k dědictví Kristovu. Vyžaduje ovšem hodnou dávku rozumné rozvahy, s níž je spojena upřímná pokora, kde člověk zná své místo ve společnosti, ať již bližší jako je rodina nebo město, tak i širší jako je církev nebo celé lidské společenství.

Rozdělení mezi křesťany je příliš zjevné, než abychom se o něm potřebovali příliš šířit. Jeho původ musíme hledat v zakoreněných předsudcích, které se během doby prohlubovaly vzájemným odcizením. Dokud nebylo dost snadného spojení, toto rozdělení myslí se ani tak nepocítoválo, protože každá dílčí společnost si žila svým vlastním životem. Dnes však jsme velmi dobře a rychle zpraveni o tom, co se děje na druhém konci světa a rozdíl se jeví dosti zdrcujícími.

Tím více ovšem roste i snaha o účinnou spolupráci. Mezi věřícími se projevila především v polovině tohoto století, kdy vystaly víře nepřátelské režimy, a kdy všichni věřící, nehlédě na jejich rozdíly věroučné nebo zvykové, byli podrobena stejně silnému pronásledování. Tento nátlak dnes povětšinou zeslabuje, ale vědomí vzájemné soudržnosti, zůstalo a stále roste.

Křesťanská hrdost jim vnuká myšlenku, že je to pod jejich důstojnost, aby byli ke spolupráci honěni násilím, a že je jejich povinností a výsadou, aby se cítili bratřími a podle toho také jednali, protože je k tomu pudí jejich přesvědčení o přání nebeského Otce a vzájemná bratrská láska.

**MISIJNÍ ÚMYSL NA LEDEN 1989:
Aby náboženská svoboda byla všude
respektována a aby všichni věřící
spolupracovali na díle
spravedlnosti a míru.**

Náboženské pronásledování nebylo jen výhradou starých pohanských dob, docházelo a dochází k němu před našimi očima. Stačí vzpomenout na to, co se dělo v našich zemích během války, ale i po ní, a co se nezřídka děje doposud. Jsme svědky toho, jak dnes i ateistické režimy uznávají, že pochybyly ve svém pohrdání věřícími, které již po léta mohly mít nejlepší spolupracovníky ve výstavbě skutečně lidské společnosti.

Rozvoj víry a náboženskosti předpokládá společnost uspořádanou v míru a spravedlnosti. Ve válečném rozbroji vládnou národnostní, kmenové, náboženské vášně, které brzdi veškerý normální rozvoj země a živí jen nepřátelství. Jsou země, kde jedna náboženská složka pronásleduje druhou, obyčejně bud' početně slabší, nebo méně ozbrojenou a to proti všemu lidskému právu a požadavkům spravedlnosti. Aby se dosáhlo práva, spravedlnosti a míru, je zapotřebí rozumného rozvažování a určitě blahověle k opačné straně. Mnohdy utlačena menšina pomocí zahraničních činitelů přenáší své problémy k slabým sousedům a ničí národ jinak na těch problémech neúčastný. Naše modlitby mají pomoci k tomu, aby všichni si uvědomili svou povinnost mít pomoci i na druhého, všichni jsme dětmi Božími a všichni, i ti nejmenší a nejslabší mají právo žít si důstojnou existenci v nějakém koutku naší země. Jen za takových podmínek v blahé končině Kristova evangelia může být hlásána a šířena ve všech končinách tohoto světa.

**ČESKOSLOVENSKO
MUSILO ZVÝŠIT CELNÍ
SAZBY VŮČI BRATRSKÝM
SOCIALISTICKÝM ZEMÍM**

Sotva zavedená glasnost v bratrských zemích Východního Německa, Polska, Maďarska a SSSR měla jeden nepříjemný důsledek pro Československo: turisté z těchto zemí totiž začali najednou zaplavovat Československo a skupovat v tamních obchodech životní potřeby, jichž doma neměli dostatek a kterých ani v Československu není přebytek. Na čs. spotřebitele pak čekaly v obchodech prázdné regály. Proto v listopadu 1988 čs. autority zakázaly vyvážet - (i posílat balíčky k vánocům) - přes hranice desítky druhů zboží, hledaného cizími turisty, od čokolády, uzenin, kávy až po plénky pro nemluvnata, obuv, auta, pneumatiky, cement a kládové dříví. Jiné produkty, jako jsou sportovní potřeby, různé nástroje a křišťálové lustry, je dovoleno vyvážet jen se zvláštním schválením, a přitom je nutno zaplatit vysoké celní poplatky, rovnající se ceně toho zboží v malém.

Polsko, Východní Německo a Maďarsko pak v odvetu uvalily vysoká cla a různá omezení na své vlastní výrobky, vyvážené do Československa. Čs. občané vcelku souhlasili s přísnými celními opatřeními své vlády. Jeden dopisovatel napsal do komunistických novin Rudé právo: „Už to bylo nesnesitelné, když domnělí turisté vyprazdňovali náš domácí trh od výrobků, určených pro domácí spotřebu. Jen od ledna do září v roce 1988 navštívilo Československo více než 15 milionů cizích turistů, zejména z bratrských komunistických zemí. Pro zdrcující většinu těchto turistů však to byl pouze jednodenní zájezd do Československa, výlučně věnovaný nákupům.“ Pak Rudé právo ještě napsalo: „Proč si sovětský turista musí domů vzt jako vzpomínku 15 křišťálových lustrů? Jednoduchá odpověď je, že v SSSR takové lustry neexistují.

Turista prodá své lustry doma za velké peníze, čímž nejen zaplatí svůj zájezd, nýbrž ještě navíc má slušný výdělek.“

Tento problém však není nic nového, existoval již za Brežněva, pouze dnes Gorbáčovovou glasností se tato stará skutečnost může uveřejňovat. Tehdy zase byli v NDR a v Maďarsku „solí v očích“ Čechoslováci, neboť dělali to, co jim dnes „bratři“ oplácejí. Tehdy byly dokonce jednodenní výlety za hranice zakázány a nechoť čs. turista byl zklamán neochoťou „bratra“ prodat vystavené zboží s tvrzením - nemáme. Ovšem Sověti byli vždycky kapitola sama pro sebe. Už celých dvacet let si vyváželi z Československa celé haldy nakoupeného zboží, za které navíc neplatili nikdy clo. Pro Sověty bylo Československo vždycky Malou Amerikou - ať v malém či ve velkém obchodování a hlavně v okrádání.

Na druhé straně se zejména Polákům vytýká, že vyprazdňují čs. obchody, hlavně v územích při hranicích, protože Polsko trpí prakticky nedostatkem všeho a navíc je to věc známá a veřejně priznaná. Přitom SSSR na tom není ekonomicky o mnoho lépe. Jedete-li do Ruska, obchody zejí prázdností a nechají za co vyměněné rubly utratit.

Jeden mluvčí čs. ústřední celnice řekl při interview: „Východní Němci skupovávají naši kávu a pivo. Maďaři si kupují hlavně potraviny, Sověti skupují křišťál a lustry a Poláci skupovávají všechno.“

Když pak od 15. listopadu vešly v platnost nové celní předpisy, k všeobecnému překvapení, než bylo vlakům dáno dovolení přejet čs. hranice do Polska. Čs. celníci totiž museli zabavovat celé hromady uzenin, pomerančů, radiových přijímačů, televizí a různých jiných životních potřeb, které si polští turisté chtěli odvézt domů. (Peníze se přitom samozřejmě nevracely a tak zase byly „prohloubeny bratrské svazky“ s Poláky!) Polský tisk si potom sice trpce stěžoval na diskriminaci, konanou vůči

Polákům v Československu. Později však vládní autority ve Varšavě přiznaly, že polští turisté své nákupy přeháněli a pak prodávali ilegálně na černém trhu čs. zboží za astronomicky vysoké ceny. Jindy zase prý polští turisté nakoupili doma v Polsku velmi levné velké krystalové cigarety, likéry nebo krystalové skla a převáželi tyto věci do Rakouska, kde si za to opatřili tvrdou měnu. Pak se vraceli domů přes Československo, kde si na černém trhu za tvrdou měnu snadno opatřili velké množství čs. korun. Za ty si pak v Československu nakoupili potraviny a jiné životní potřeby, jichž je v Polsku nedostatek. V Polsku pak přivezené věci prodávali za vysoké ceny a tak si vydělávali velké peníze.

Komunisté užívají hladu k rozdrčení odporu svých politických a ideologických protivníků: říkají tomu „civilizace pomocí hladu“. Protože polský lid prostřednictvím Solidarity požaduje svobodu, nezávislé unie, ekonomii svobodného trhu, respekt lidských práv a politický pluralismus, komunistické autority často s pomocí sovětských „odborníků“, způsobí v zemi umělý nedostatek všech životních potřeb. Hladu oproti chtělí umlčet všechny opozici proti komunismu. Čechoslováci dnes stejně jako Poláci také nemají komunisty právě v lásce, avšak mlčí, protože vědí, že jasnými požadavky a přímou akcí by v přítomnosti stejně nikam nedospěli. Proto je komunisté nechají najíst se do syta a hladem je netrápí. Tím vším je v čs. národě uměle vytvářeno veřejné mínění o Polácích: „Když se jim nechce dělat, ať mají hlad!“ A tak se stále komunistům v Československu daří to, co si dali za úkol v prosinci 1980 - za každou cenu zabránit jakékoliv solidaritě Čechoslováků s Poláky.

V Československu sice také existují organizace pro lidská práva, avšak jsou pouze elitní. Široké lidové vrstvy čekají, až příjdou lepší doby, a prý teprve potom, kopnou komunisty do zadku.

BEST WISHES FOR A BLESSED CHRISTMAS

FROM

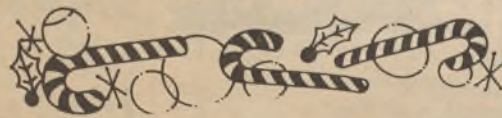
**The Cleveland Society
of Poles, Inc.**

6821 Fleet Ave., Cleveland,

Edward Rybka, President Casimir Bielen, Public Affairs

Season's
Greetings

**POLONIA FOUNDATION
OF OHIO, INC.**

6968 Broadway Avenue, Cleveland, Ohio 44105

Casimir Bielen, President

Doris Sternik, Secretary

CISTÍM KOBERCE:
Shampoo & steam
Free estimate
& deodorizing
1 SQ Foot 16-20¢
Love seat \$20
Chair \$10
Volejte CHRIS
863 - 4113
Cicero

ZÁBĚRY Z LETOŠNÍ VÁNOČNÍ BESÍDKY

**Vánoční besídka
sobotní doplňovací
školy Josefa
kardinála Berana**

Letošního roku se konala tradiční vánoční besídka naší sobotní české, doplňovací katolické školy - spojená s nadílkou a pohoštěním jejích žáků - v „Besedním domě“ farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru, v neděli 11. prosince 1988.

Koledy zpívané vysokými, čistými hlásky našich koledníků a kolednic, si přišlo poslechnout opravdu hojně krajanů z blízkého okolí i vzdálenějších předměstí, kteří zaplnili nově opravený sál „Besedního domu“, této kdysi české, kvetoucí farní osady, v jejímž

kostele máme po odchodu od sv. Prokopa i naše pravidelné sobotní bohoslužby a v jejímž přímém sousedství je dnes i náš dnešní „Velehrad“.

Dětský zpěv vánočních koled přivábil na naši vánoční besídku i laskavého a štědrého sv. Mikuláše s jeho „nebeským průvodem“.

Děti se koledám vánočního pásma za pomoci starostlivých rodičů pěkně naučily a v neděli za jejich zazpívání sklidily zasloužený, odměňující potlesk. Některé koledy větších dětí byly opravdu těžké, jak to uznale zjišťovali i samotní přítomní. A ti nejmenší s rozkošnou líbezností své dětské nenucenosti se vyznamenali též.

Vánoční pásmo sestavila prof. F. Uhlířová, na piano doprovázel Ludvík Pospíchal, který

s Otcem Vojtěchem při sobotním vyučování zpěv s dětmi navíchoval.

Po programu následovala mikulášská nadílka při které sv. Mikuláš pamatoval na každé přítomné dítě dárečkem.

Jména našich školáčků, kteří se v neděli zpěvem našich tradičních koled tak vyznamenali, měl anděl zaznamenána ve Zlaté knize. Nepozorovaně jsme do ní nahlédli, a tak vám je dnes můžeme prozradit. Je to Michelka Bártková, Vlastička, Lidunka a Jája Dvořáková, Eda Halva, Kristýnka Kalousová, Kačenka Pospíchalová, Anička a Mařenka Rafajovy, Tomsin a Piers Ronanovi, Margaret a George Švecovi, Tomášek Toušek a Milan Vlčňanský. Na stránce zvlášť vyznamenaných měl zapsanou Janičku Lorencovou, která - ačkoliv již chodí do High School - přišla ochotně přátelsky někdejší malým spolužákům, svým dnes již zkušeným hlasem, pomoci koledy zazpívat.

Dobrotivý sv. Mikuláš pochválil též Majku a Janu Pospíchalovy, které vystoupily v „rolí“ anděla a Panny Marie, Lád'u Slívu, který v přestrojení sv. Josefa stál u jesliček na scéně, a Edu Halvu, který dokonale představoval čerta.

Naše díky patří - věrnému sv. Mikuláši, který obětavě a věrně přichází nejen mezi děti na naši besídku, ale i na mnohá jiná

místa, kde na něj naše děti čekají. Rovněž děkujeme i milé „paní Mikulášové“, která pečuje a uchovává v pořádku oblečení nebeského průvodu a vždy ještě napeče velké perníkové figury anděla, čerta a sv. Mikuláše pro naši tombolu. Vděčné Pán Bůh zaplat' necht' přijmou členky a příznavkyne Klubu Domov za napečení výborného pečiva, za navaření dršťkové polévky, po které je vždy velká poptávka. Stejně díky patří těm, co plnily mikulášské punčochy pro nadílku, všem, kteří připravovali sál a pomáhali jej po ukončení uklízet, kdo pracovaly v kuchyni, u chipů a prodávaly lístky do tomboly, i čepujícím u baru. Zkrátka všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli, že jsme mohli besídku v tradici našeho domova pro děti uskutečnit.

Nakonec z hloubi srdce děkujeme vám všem, kteří jste věrně přišli a přivedli mezi nás své známé a prožili s námi v dnešním hmotářském světě - i když jen krátkou, ale nezapomenutelnou - nedělní pohodu našich tradičních, křesťanských vánočních.

Přejeme vám požehnaný rok 1989 - a dá-li Pán Bůh zdraví - příští rok na shledanou!

Sobotní doplňovací česká katolická škola Josefa kardinála Berana v Ciceru, Ill.

**Po tragickém zemětřesení
v sovětské Arménii a po
srážce vlaků v Londýně
postihlo letos dobré lidi
ještě další předvánoční
neštěstí: teroristická
havárie US cestovního
letadla nad Skotskem**

Londýn. — Dne 21. prosince večer se americké osobní letadlo typu Boeing 747, společnosti „Pan Am World Airways“ při letu z Londýna do New Yorku - s 259 cestujícími - včetně 36 amerických univerzitních studentů a několika diplomatů - zřítilo s výše 31,000 stop právě doprostřed skotské vesnice Lockerbie s 2,500 obyvateli. Dosud se neví s jistotou, zda letadlo vybuchlo ve vzduchu či až teprve při pádu na zem; jeho dopad měl stejný účinek jako velká bomba a jeho trosky jsou rozmetány do širokého okolí asi 10 čtverečních mil. Všechny osoby v letadle zahynuly; na zemi zahynulo 17 až 22 lidí, a výbuchem bylo zničeno 40 vesnických domků, několik aut a jedna gazolinová pumpa. Příčina této havárie je dosud neznámá a odborníci celou havarii prošetřují. Zdá se, že letadlo nemělo žádné technické problémy, že vše šlo normálně, až v jednom okamžiku se najednou zřítilo. Podle posledních zpráv některé z předmětů v letadle byly nalezeny až 70 mil od vesnice Lockerbie. Proto byla brzy pronesena domněnka, která je nyní potvrzena (28.12), že tato tragedie byla způsobena sabotáží. Americké velvyslanectví v Helsinkách ve Finsku obdrželo 5. prosince telefonické hlášení, že prý letadlo Pan Am, letící z Frankfurtu do New Yorku, bude zničeno bombou. Aténát by prý připravili palestínští teroristé Abu Nidala a bombu by přinesla na palubu - nevědomky - jedna finská žena. US státní departement tehdy informoval o této zprávě US velvyslanectví v různých zemích světa a také vrchní správu Pan Am. Byla zpřísněna bezpečnostní opatření, avšak lid nebyl o této zprávě informován, protože takové hrozby a taková varování, obdržená telefonicky i jinými cestami, jsou častá, a nic se pak nestane a nic závadného není objeveno. V posledních třech měsících americké autor-

MEALMAKERS
6714 W. Cermak Berwyn
“Only Mama Cooks Better”
Fully Cooked Meals
We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon
Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

HAPPY NEW YEAR
FROM
RIVERSIDE SAVINGS
3300 S. Harlem
RIVERSIDE, ILL.
☎ 447-6300

ity obdržely celkem 105 podobných varování, a vždycky se ukázalo, že tato varování byla klamná. Podle jiné zprávy si jedna iránská teroristická organizace přivlastnila zodpovědnost za tento čin. Prý to byla odvěta za to, že před několika měsíci USA sestřelily iránské dopravní letadlo nad Perským zálivem. Tehdy zahynulo 290 lidí, většinou Iránců. Vlády Iránu, Libye a jménem PLO Yasser Arafat ihned prohásily, že s tímto činem nemají nic společného. Arafat vyslovil podezření, že tato havárie je možná dílem izraelské tajné policie Mossad, v úmyslu „torpédovat diskuse mezi PLO a USA“. Ovšem, to by ale snad byla přece jen až příliš vysoká cena, kterou by Izrael riskoval v dějinném klání o svou budoucnost, když disponuje daleko účinnějšími prostředky přesvědčování, aby si uchoval ve Washingtoně protekci. I když bude asi trochu nesnadné nalézt strůjce této teroristické sabotáže, vyšetřující mezinárodní policii přivede na jejich stopu výbušný materiál z plastiky, z něhož byla bomba zhotovena. Už po nějaký čas se totiž ví, že jakémusi chemikovi se v Československu podařilo vyrobit takovou plastickou trās kavínu do formy kufru přímo vylisovanou a proto těžko objevitelnou. Ted' bude tedy asi záležet na umění a metodách vydírání, aby se svět dověděl, kde a kým byla tato strašná zbraň vyrobená. Je možné i to, že někdo z iránských či jiných teroristických organizací si v Československu koupil jen potřebný materiál a naučil se tam vyrábět takové bomby různých forem, aby si je pak podle potřeby a okolností zhotovil sám. Moskva si při tom - samozřejmě nevině - mne radostí ruče, jak promyšleně a plánovitě dovede ke všem svým cílům zneužít i mozky lidí z okupovaných zemí! Vždyť bez dovolení Kremlu, Československo nemůže nikomu prodat ani obyčejnou flintu.

PAPEŽ JAN PAVEL II. O VÁNOCÍCH požeňnal městu Římu a celému světu

Svatý Otec Jan Pavel Druhý sloužil slavnou mši svatou v basilice svatého Petra o půlnoci na svátek Narození Páně, která byla rozhlasem a televizí vysílána do 50 zemí po celém světě, a letos poprvé i do SSSR, kde žije více než 5 milionů katolíků.

Byl oděn do zlatobílých mešních rouch, na hlavě měl mitru a v ruce držel svou pastýřskou hůl s křížem. Své kázání začal slovy: „Přináším vám dobrou zvěst velké radosti. Pomocí radia a televize lidé různých jazyků, národů, zemí a kontinentů slyší spolu s námi toto poselství.“ Později ve svém kázání zdůraznil, že v dnešním světě se stále více šíří zlo: doslovně řekl: „Mohlo by se zdát, že lidstvo, které už dosáhlo a stále dosahuje velkých úspěchů, si dostačuje samo sobě a svým vlastním úsilím si samo zajistí svou spásu. Stále však jsou lidé více a více přesvědčeni o tom, že sami si nestačí, že všechny skutečnosti, které nazýváme civilizace, pokrok a rozvoj, nedosahují až na kořen zla, které v našem světě stále více proniká do hloubky a stále se více šíří. Jedině Kristus Pán, jehož narození slavíme, může poskytnout lidstvu spásu.“

V poledne na Hod Boží vánoční pak pronesl své tradiční vánoční poselství z balkonu nad basilikou sv. Petra. Jako obyčejně přál světu „Veselé vánoce“ v několika desítkách jazyků. Ve svém poselství pak naléhal na křesťany, aby ukázali svou solidaritu s chudými a trpícími. Řekl: „Jak krásné jsou vánoce! Přitom však jsou plné lidské bídy... Kristovo narození se událo ve znamení opuštěnosti a chudoby. Chudí všech druhů, staří i noví, mají své místo v tajemství vánoc: všichni ti, kteří trpějí, ti, kteří umírají hladu, všichni zamítnutí, vydědění, uprchlíci, oběti nenávisti, válek, přírodních katastrof...“

Význačné místo pak věnoval zejména dvěma současným problémům: nemoci AIDS neboli „nabyté neschopnosti odolávat nemocem“, a zemětřesení v Arménii. Doslovně řekl: „Všem těm, kteří jsou postiženi různými nemocemi, neztrácejte naději! Zejména mám na mysli ty, kteří jsou oběťmi nemoci AIDS a kteří musejí čelit nejen utrpení, plynoucímu z této nemoci, nýbrž i nedůvěře a obavám společnosti, která se instinktivně od nich odvrací. Vyzývám každého, aby pomohl nést tragické břemeno těchto našich bratří, jež ujišťuji o své hluboké sympatii. Vybízím vědce a

badatele, aby zvýšili své úsilí a našli účinné léčení pro tuto tajemnou nemoc!“

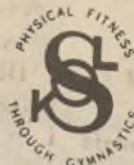
Na adresu obětí zemětřesení v Arménii pronesl mimo jiné tato otcovská slova: „Zejména myslím na ty, kteří byli postiženi hrozným zemětřesením v Arménii, kteří nyní oplakávají své drahé, zasypané troskami, kteří s úzkostí bdějí u lůžek zraněných v nemocnicích, kteří musejí čelit zimě a špatnému počasí, bez střechy, kam by se mohli skrýt se svými dětmi. V této tragické chvíli necht' poznají pochopení a pomoc od lidí dobré vůle... Necht' svět ještě více zvýší svou štedrou odpověď, která zmobilizovala vlády, organizace i jednotlivce obdivuhodným poutem solidarity a necht' každý podle svých možností přispěje k tomu, aby začalo dílo rekonstrukce tak, aby naděje opět vyprýstila v té tvrdé zkoušené krajině.“

V Betlémě na západním pobřeží Jordánu, kde se před dvěma tisíci lety narodil Spasitel světa, byly letos oslavy svátku Kristova narození jen velmi skromné. Přišlo tam jen málo zbožných poutníků, jednak kvůli deštivému počasí a hlavně kvůli stále trvajícím palestinskému povstání. Na betlémském „Náměstí Jeslí“, to je na místě, kde se narodil Kristus Pán, stál vánoční strom, který byl ozdoben jen několika málo světly. Kvůli vyhlášené stávce jen málo vzpomínkových obchodů bylo otevřeno. V chrámu Narození Páně bylo při mši svaté přítomno méně věřících než obvykle. Venku kolem kostela asi 50 izraelských vojáků odhánělo palestinské mladíky, kteří na ně házeli kamením a křičeli: „Svou krví a svou duší vykoupíme naše mučedníky!“ V kostele také dávalo vánoční koncert 76 amerických zpěváků, členů washingtonského baptistického chrámového sboru „Shiloh“.

Poutníci, přítomní v Betlémě však přiznávali, že letos hluboce pocítili pravý smysl vánoc a jejich poselství lásky v dnešním rozháraném světě.

Svatý Otec Jan Pavel II. při svém letošním vánočním požeňnání městu Římu a světu s balkonu vatikánské basiliky sv. Petra.

**Zdravý a zdárný rok 1989
přeje všemu brátrstvu a přátelům**

Sokolská jednota v No. Miami, Florida

**VE ZDRAVÉM TĚLE ZDRAVÝ DUCH!
Na shledanou v červnu na sletu v Omaha, Nebraska!**

Emilie Welcl-Ruzicka
starostka

Blanche Zralý
tajemnice

Charles Zralý
1. místo starosta

Milada Urban
2. místo starostka a pokladní

**Hojnost Božího požeňnání
a stálého zdraví
všem členům a příznivcům**

**vyprošuje do celého – právě nastávajícího
roku 1989**

Distriktiní svaz českých katolíků v Clevelandu

Otec Jan Anděl, kaplan
Václav Hesoun, tajemník Václav Hynnar, předseda

MAIL ORDER NOVINKA

**Přímý import
z Československa.
Krásná chodská keramika,
skleněné vánoční ozdoby a
ručně malované kraslice
(také husí)
Napiště si na lístku
o katalog s ceníkem.
Nakupujte poštou
J.KETTNER,
ENTERPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL 60190**

HAPPY NEW YEAR

RUBINO SEA FOODS
Fresh, Frozen & Smoked Fish
**FRESH SHRIMP, LOBSTERS
CRABS, CLAMS & OYSTERS**

1605 W. Roosevelt
BROADVIEW, IL.
☎ 344-2299

**PŘED KONCEM 70. VÝROČÍ
ZALOŽENÍ ČESKOSLOVENSKA
SE JEŠTĚ ZAMYSLÍME
NAD NĚKTERÝMI PROJEVY TGM
Z R. 1928
U PŘÍLEŽITOSTI
28. ŘÍJNA 1918**

**HUMANITA,
PACIFISM A VOJÁK**

Humanita znamená člověčenství, člověčenství čisté, jak zdůrazňoval Palacký, jenž humanitní program hlásal jako náš program národní, ustálený již v minulosti. Palacký viděl uskutečnění humanitního programu zejména v naší česko-bratrské církvi a předtím již v demokratických institucích našeho prvotního státu.

Humanita je láska k bližnímu, hlásaná Ježíšem z Nazareta a křesťanskými církvemi. Přece však různost jména označuje jistý rozdíl, jistý odstín pojmový. Slovo bylo užíváno v nové době humanisty, kteří, jako odkaz řecko-římské antiky, doporučovali humanism ve smyslu více estetickém a kulturním; humanism jim byl výkřevem antické kultury proti nekulturnosti ostatních, zejména tak zvaných bar-

barských národů. Humanism prakticky proto byl programem pedagogickým, jehož základem byla latina a řečtina.

Po humanismu a do jisté míry z něho vyvinulo se v XVII. a XVIII. století osvícenství; toto osvícenství hlásalo humanitu jakožto filantropii; slovo je jen opisem lásky k bližnímu. Tenkrát vznikly rozličné tak zvané ústavy humanitní a daly se pokusy tuto praktickou humanitu učinit základem vychování a vyučování (Pestalozzi).

Francouzská revoluce humanitní program uvedla do zákonodárství; francouzský parlament prohlásil práva člověka, a revoluce hlásala svým programem svobodu, bratrství a rovnost. Po francouzské revoluci v XIX. století konečně hlasatelé a zakladatelé socialismu usilovali o humanitu uzákoněnou. Nestáčila jim filantropie, nýbrž celé zřízení státní, zákony měly

být ochranou a příkazem lidskosti, bratrství a rovnosti.

Já, přijímaje zákon Ježíšův o lásce, nepodceňuju kulturního významu antiky a politické rovnoprávnosti všech občanů. Tedy: humanita, náš program, má plnější obsah než humanism klasický. Označil jsem jej slovem humanism - česky: být opravdu člověkem. Humanita je mně tudíž s Palackým programem národním, především mravním a kulturním vůbec; co do taktiky, co do provádění praktického zahrnuje svým programem všechny cenné prvky posavadním vývojem osvědčené.

V nejnovější době humanitní program byl hlásán Tolstým a jeho přívrženci. Tolstoj přijímal Ježíšovo učení o lásce k bližnímu, ale zdůrazňoval, že bližním je také nepřítel a že pravá láska k bližnímu znamená milovat nepřítel a neodpírat zlému. Na základě tohoto přikázání hlásal dále, že se pravý člověk a křesťan nemá bránit proti jakémukoliv útoku; dokazoval dokonce počtářsky, že neodpírání zlému je praktičtější než odpírání. Kdyby prý nějaký urputný nepřítel se přihnal na tolstojské humanisty, kteří by se útočníkům nebránili, byli by sice někteří a snad mnozí zabiti, ale těch zabitých bylo by mnohem méně, než kdyby se bránili. Útočník pasivitou bude

doveden k tomu, že ustane ve své útočnosti.

Tolstoj pro toto své učení se dovolával našeho Chelčického, který, vida ukrutnosti války katolických křížáků a husitů, hlásal neodpírání zlému Neodpírání mělo učinit konec vši válce.

Nesouhlasím s Tolstým, nesouhlasím s Chelčickým, pojmám humanitu jinak.

Pokud se týká lásky k nepříteli, připouštím, že je možné, milovat i nepřítel; avšak činím praktický požadavek, být k nepříteli spravedlivým, ponechávaje každému, dovedli to, nepřítel i milovat.

Co se týká neodpírání zlému, vyslovuju se proti tomuto učení a naopak žádám, abychom zlému odpírali a nejen zlému velikému, nýbrž i malému, všednímu. Zejména musíme odpírat každému násilí, obzvláště útokům na život. Činím totiž na základě humanitním požadavek, že se proti každému útoku máme bránit. Pokládám neodpírání za požadavek neoprávněný. Je rozdíl nejen psychologický, ale také mravní mezi bráněním a útočením. Člověk, jenž se brání proti útočníku, činí tak v docela jiném duchu, nežli útočník. Představme si dva lidi, jeden útočí na druhého a chce ho zabít, druhý se brání. Dejme tomu, že útočník zabije toho, kdo se brání. Je to mravně správnější,

nežli když naopak ten, kdo se brání, zabije útočníka? Myslím, že není v odporu s čistým člověčenstvím, když ztratí život ten, kdo měl nepěkné úmysly. Úmysl zabít, osvojit si majetek zabitého, úmysl zabít ze msty atd., všechny tyto úmysly, popudy, pohnutky jsou mravně zlé, kdežto úmysl, popud, pohnutka obrany je správná. A jestliže z dvou lidí, z dvou národů jeden má být poražen, tedy je správnější, aby byl poražen ten, kdo přichází na druhého s úmysly a pohnutkami útočnými.

Vojsko v republice a v demokracii má úkol obranný, má hájit a bránit životů a statků občanstva, má bránit svobody a všech hodnot kulturních. Voják v demokracii a republice nebude vychováván k tomu, aby z pohnutek nemravných útočil na národy jiné, nýbrž bude vychováván k obraně, aby útočníka odrazil a sebe i svého národa a své vlasti hájil.

Udatnost, chabrost, rekovnost nejsou vlastnosti fyzické, nejsou slepé. Pravá udatnost je uvědomělá. Člověk vzdělaný, uvědomělý musí znát své postavení, musí znát nebezpečí, ve kterém se nachází, a podle toho musí rozumě a uvědoměle jednat. Rozčilení není programem, jak už častěji řečeno. Udatnost vojínova, udatnost vojska v demokracii a v republice vyžaduje

Šťastný a úspěšný nový rok
přeje

Jednota Československé spolky v Americe
nyní pod novým jménem

ČSA. FRATERNAL LIFE

která dosahuje 135. výročí svého založení
nejstarší podpůrná jednota v Americe

CSA Fraternal Life
Formerly Czechoslovak
Society of America

2701 So. Harlem Avenue
Berwyn, Ill. 60402
Phones: (312) 242-2224
795-5800

ŠTĚASTNÝ A VESELÝ
NOVÝ ROK
VŠEM NAŠIM
MILÝM ZÁKAZNÍKUM

A VŠEM NAŠIM KRAJANŮM
ZE VŠECH GENERACÍ
UPŘÍMNĚ PŘEJÍ

Ondrus & Son

• DRAPERIES • CURTAINS • BEDSPREADS • BEDDING
6533 Cermak Rd. • Berwyn 484-1700

Established 1935

Mastercharge - Visa

chladného výpočtu, rozumné odhodlanosti a vůbec programu i taktiky uvědomělé.

Soudobý pacifismus neohrožuje udatnost vojenskou. Pacifismus je obrácen proti agresivnosti, prot útočnosti, nikoliv proti obraně. Připouštím, že je druh pacifisti přepjatých, ženoucích se z hesly bez dostatečné znalosti situace.

Bránit svého a svých spoluobčanů, bránit všech statků kulturních, dodává bránícímu odvahu nebot' má vědomí, že koná svou člověčenskou, svou mužnou povinnost. Naproti tomu útočník, protože nemůže mít svědomí čisté, je ve své energii zeslabován. Proto je tak důležité aby voják byl uvědomělý, aby měl plné přesvědčení, že je v právu, a aby dovedl posoudit bezpráví útočícího odpůrce a nepřítele. Válka světová ukázala názorně, jakou důležitost mají mravní vlastnosti vojáka a národů. Světová válka ukázala, že v právu byli naši předkové, když do svého obranného boje táhli pod vlajicemi prapory, na nichž se skvělo jejich přesvědčení: Pravda vítězí!

(„Naše vojsko“, ročník II., číslo 2., dne 15. října 1928)

ARMÁDNÍ ROZKAZ

Vojáci!

Před deseti lety byl obnoven náš stát. Oslavujeme 28. říjen jako veliký historický den, kdy boje za naši samostatnost vyvrchily spravedlivým vítězstvím a kdy všem občanům Československé republiky nastal nový a odpovědný úkol, vybudovat a upevňovat náš obnovený stát.

Československá branná moc překonávala úspěšně po celé desetiletí obtížné překážky své organizace; byla v každém okamžiku a při každé příležitosti připravena k uhájení svobody a samostatnosti. To je zásluhou vašich velitelů a vás - vojáci.

Naše armáda má úkoly jen obranné; bude vždy zárukou klidného a nerušeného státního vývoje.

Stále zdokonalování armády vyžaduje další spolupráce nás všech; vynaložíme všechny síly pro blaho a rozvít Československé republiky.

Armádě Československé republiky Nazdar!

Lány dne 22. října 1928.

T.G.Masaryk
Udrža

ODPOVĚĎ DEPUTACI SOCIALISTICKÉHO DĚLNICTVA, LEGIONÁŘŮ A POKROKOVÝCH KORPORACÍ

Mně je těžko mnoho vám povídat - ne že bych byl unaven, ale jsem dojat a těším se, že jste mně opět svou přízeň a lásku tak milým způsobem vyslovili.

Vy jste mě, kolego Tomášku, nazval kormidelníkem - jistě, každá loď má svého kormidelníka; ale ten kormidelník není nikdy sám! Je mu třeba spolupracovníků.

Já doufám, že v spolupráci všichni vytrváme. Také v spolupráci s vámi. Nejen v spolupráci, abych tak řekl, neoficiální, nýbrž, já doufám, že přijde zase doba, kdy si podáme ruce i k tomu oficiálnímu dalšímu spolupracování.

Vy znáte situaci naší republiky tak dobře jako já, a víte, že jen spolupráci nás všech, a zejména také všeho dělného lidu, republika se slušně udrží. To bylo a je mé stanovisko.

Jsem rád, že uznáváte mou dobrou vůli, a ubezpečuju vás, že jí neubude, že jí neubude k dělnictvu, k pracujícímu lidu, ke všemu občanstvu naší republiky.

Vyříd'te všem, kdo mě přišli dnes večer pozdravit, navzájem můj srdečný pozdrav!

(27. října 1928)

POZDRAV ALOISU JIRÁSKOVI

Mistře!

Vzpomínám vděčně Vaši účasti v osvobozovací akci a pozdravuju Vás srdečně.

T. G. Masaryk
(Telegram ze dne 29. října 1928)

ODPOVĚĎ DIPLOMATICKÉMU SBORU

Pane nuncie, jsem v den desátého výročí založení republiky zvláště potěšen blahopřáním, jež mi Vaše Excellence laskavě tlumočila jménem diplomatického sboru i jménem vládařů a náčelníků států, zde zastoupených.

Bud'te ujištěn, že si velmi ceníme lichotivých slov sympathie a upřímného uznání, které jste pronesl o Československé republice.

Významné dni, jako dnešní, nutkají ohlédnout se zpět a tu pak z retrospektivy lépe přehlížíme cestu již vykonanou.

Deset let v životě národa je jako kapka v moři. A ti, kdož jsou povoláni řídit osud národa, mají si to v krátkém úseku svého života uvědomit a učinit si z toho jedině pravdivý závěr: pochopit, že mají plnit prostě posláni, osudem jim přikázané a plnit je v duchu, který je prost všeho egoismu osobního, třídního a národnostního, s vědomím, prodchnutým především velikými příklady mravními, kterých dějiny všech národů poskytují v hojné míře. Přehled desetileté práce má nás poučit nejen o tom, co již bylo vykonáno, ale zejména také o tom, co ještě vykonat zbývá, při čemž zase máme se řídit vznešenými city mravními, spojujícími vzájemně všechny vzdělané národy.

S těmito úvahami pohlížím na naše desáté výročí. Vidím, co

zbývá vykonat z naší práce uvnitř a zvláště mi záleží na tom, aby naše republika ve stycích mezinárodních se neustále snažila smířovat a vyrovnávat city vlastenecké s povinnostmi, které jí vyplývají z jejího postavení ve velké rodině národů.

Pane nuncie, páni vyslanci a náčelníci misí, prosím vás, abyste tlumočili vládařům a náčelníkům států, které zastupujete, náš dík za jejich blahopřání, jež nám vyslovili. Bud'te ubezpečeni, že je nám velmi milá vaše účast na našem národním životě, kterou projevujete tím, že s námi slavíte náš národní svátek. Prosím, abyste je laskavě ujistili, že naše republika, naše vláda a celý náš národ, zajedno se mnou, přejí jim všeho nejhojnějšího úspěchu při vykonávání jejich úkolů a zejména mnoho zdaru a štěstí jejich státům a velkým národům.

Ještě jednou, Excellence, Vám všem nejvřelejší a nejserdečnější dík.

(28. října 1928)

PROJEV AMERICE

V předvečer desátého výročí obnovení nezávislého Československa, posílám rád prostřednictvím Vašeho listu srdečné pozdravy americkému lidu. My všichni, kdo jsme se účastnili boje za spravedlnost a svobodu, měli jsme před očima a v myslích veliký příklad Ameriky. Právě jako ve Spojených státech je demokracie vedoucí zásadou národního vývoje naší velké sesterské republiky - tak i u nás.

Já a můj národ si velmi vážíme přátelství Ameriky, a používám rád této příležitosti, abych vyjádřil lidu Spojených států naši vděčnost za všechnu pomoc a sympatie, projevené nám v temných dnech před deseti lety a potom. Pokrok Československa v tomto desetiletí budí ve mně důvěru v budoucnost. Pomoc a sympatie Ameriky nebyla a není nadarmo. T.G.Masaryk

(Psáno dne 27. října 1928 Mr. Hillsovi v Paříži pro „New York Herald“ - European Edition)

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle - spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

Hodně štěstí a úspěchů do Nového roku
1989

všem zákazníkům, příznivcům a přátelům

preje

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

JERRY A. RABAS, president

6805 W. Čermák Rd., Berwyn, Ill. 60402

Tel: (312) 749-1333 nebo (312) 242-1512

SEASON GREETINGS

Dr. Stanley & Ursula Preebe

STRONGSVILLE, OHIO

Season's Greetings
Nationalities Newspapers
& Services, Inc.

Casimir Bielen, President

6821 Fleet Ave., Cleveland, O. 44105

Seul. — Dne 21. prosince jihokorejský prezident Roh propustil na svobodu 281 politických vězňů a obnovil civilní práva dalších 1,581 občanů, kteří je ztratili za paranoidní diktatury presidenta Chuna. Celkem už bylo amnestováno 2,015 Jihokorejců, kteří se dopustili „politicky motivovaných trestných činů“. President Roh chce tímto svým rozhodnutím uklidnit pobouření mnohých občanů, zejména studentů, požadujících potrestání bývalého presidenta Chuna za porušování lidských práv a za korupci, k nimž došlo za jeho autoritářského režimu. Presidentu Chunovi se má dopřát možnost, aby konal pokání za své vládní přehmaty, životem v budhistickém klášteře po způsobu budhistických mnichů.

Řím. — Odborníci FAO - Mezinárodního ústavu pro zemědělství a zásobování při OSN, upozornili na to, že poprvé od konce 2. světové války produkce obilí na celém světě v posledních dvou letech silně klesla tak, že zásoby obilí jsou nedostatečné a vzbuzují obavy. V r. 1988 totiž katastrofální sucho, povodně a větrné smršti zničily na různých místech

světa velkou část polní úrody, takže rezervy potravin se snížily v znepokojivé míře. Téměř celé Spojené státy, velký producent obilí, byly postiženy katastrofálním suchem. Vyhledky do příštího roku jsou neutěšené. Edouard Saouma, předseda zmíněného úřadu FAO při OSN, prohlásil 19. prosince, že „v roce 1989 úroda obilí by na celém světě musila být zvýšena o celých 13 % neboli o 225 milionů tun, aby bylo postaráno o vyživování světa, a aby také byly obnoveny potřebné rezervy obilí na přijatelné úrovni.“ V roce 1988 svět musil totiž silně čerpat ze svých kdysi hojných rezerv potravin; tyto se letos snížily na svou nejnižší úroveň od poslední potravinové krize na začátku sedmdesátých let.

Chicago. — Jako každoročně i letos právě vyšla zpráva „Northwestern University Endicott-Lindquist Report“ o vyhlídkách na nalezení zaměstnání pro kolejni a univesitní graduanty v roce 1989. Tento průzkum byl učiněn u 242 firem ve Spojených státech; každá z těchto firem má 3,000 zaměstnanců i více. Na kladené otázky v této zprávě odpovídali zaměstnavatelé a nikoliv odborníci v národohos-

LETEM

SVĚTEM

podáří, kteří si činí hlavní starosti s rozpočtovým schodkem, s nejistými bursovními trendy a se schodkem v US zahraničním obchodě. Odhad, podaný zaměstnavateli, je obvykle optimističtější, než je odhad ekonomických odborníků; podle minulých zkušeností pak zaměstnavatelé jsou obvykle blíže k pravdě. Letos 61 % zaměstnavatelů čeká v r. 1989 v USA zlepšení produkce a vůbec ekonomického života, a proto také velkou zaměstnanost; 36 % jich nečeká žádné významné změny ve srovnání s letoškem, a pouze 3 % podnikatelů čeká zhoršení situace. Výhledy pro jeden milion nových US kolejniích či univesitních graduantů, že naleznou dobře placené zaměstnání, jsou prý velmi příznivé. Zejména budou hledáni graduanti v těchto oborech: v inženýrství všech druhů, ve vysoké technologii, v chemii, ve fyzice, v biologii, v kompjútrové vědě, v účetnictví, matematice a statistice, v prodeji a v nákupu, v ekonomii a ve financích, v administraci podniků a v jiných oborech. V některých oborech, jako je například chemické inženýrství, prý nebude ani dostatek potřebných kandidátů. Zejména budou hledáni graduanti, kteří dosáhnou „master's degree“; menší zájem bude o ty, kteří dosáhnou pouze „bachelor's degree“. - Ve stejné publikaci se však znovu varuje, že v naší době už těžko budou hledat práci ti, kteří nedosáhli žádného kolejniho diplomu. Je nutno být vyučen v nějaké technické, či jiné specialitě. Doslovně se tam říká: „Diplom z vyšší školy a ochota pracovat dnes už nestačí. Nemají-li žadatelé o práci nějakou zvláštní znalost, či nejsou-li vyučeni nějaké technické specialitě a řemeslu, jejich život práce bude pouze pokrajový.“ Pro ty pak, kteří ani nedokončí vyšší školu, bude čím dále tím obtížnější nalézt uspokojivé pracovní místo.

Buenos Aires. — Jak se čekalo, argentinský šéf generálního štábu gen. José Dante Caridi rezignoval 20. prosince ze své funkce, aby tak byl splněn požadavek nedávno vzbouřených 500 argentinských vojáků, kteří jednali jménem celé armády a ustali ve své vzpouře pouze na základě slibu, že Caridi rezignuje. Rovněž byly zvýšeny platy argentinských vojáků o 20 %. Vzbouřenci měli ještě jiné požadavky, jejichž splnění však bylo zatím odloženo. Také žádali skončení soudních procesů proti vojákům a důstojníkům, kteří se v sedmdesátých letech za tzv. „špinavé války“ provinili proti lidským právům, a kteří dali zlikvidovat bez jakýchkoliv procesů a okolů asi 9,000 Argentinců, podezříváných z účasti na levicově podvrtné činnosti. Mnozí z nich prý byli např. naloženi do vojenských helikoptér, nad oceánem jim byla rozpárána břicha a pak byli hozeni do moře jako potrava pro žraloky. Povstalci rovněž žádali propuštění na svobodu generálů, kteří byli v té době členy vládnoucí vojenské junty, kteří tyto hromadné masakry politických protivníků rozkazovali a už byli kvůli vážnému porušování lidských práv odsouzeni. President Alfonsin sice opět velmi vehementně prohlásil, že tento požadavek vzbouřenců - (a tím armády) - nikdy nebude splněn, protože by to bylo proti přání celého argentinského lidu, avšak každý ví, že taková prohlášení v dnešní Argentině ještě nic neznamenají, protože tam má armáda v rukou fyzickou sílu a je připravena jí opět užít. Veřejnost si uvědomuje slabost demokratické vlády a vratkost posice presidenta Alfonsina a je tím silně pobouřena.

Washington. — Jihoafrický velvyslanec v USA Piet Koornhof řekl 20. prosince ve Washingtoně, že jihoafrická vláda „hledá formuli“, jak skon-

čit nepřátelství se zakázanou černošskou organizací „Africký národní kongres“ a navázat dialog o vyjednávání se všemi rasovými směry v Jižní Africe o účasti všech ras na budoucí vládě země. K narovnání tohoto problému vláda v Pretorii by prý byla ochotna užít i „mezinárodního prostředníka“, podobně jako nedávno se při prostřednictví USA dospělo k dohodě o nezávislosti Namíbie a odchodu kubánských vojsk z Angoly. Africký národní kongres prý musí opustit svou násilnou cestu, a namísto toho volit cestu dialogu a vyjednávání. Mluvčí Afrického národního kongresu řekl v New Yorku, že jihoafrická vláda by prý nejdříve musila dokázat upřímnost svého úmyslu propuštěním na svobodu politických vězňů, skončením výjimečného stavu, dovolením „demokratických“ organizací jako je např. „Africký národní kongres“, dovolením, aby uprchlíci se mohli vrátit zpět domů a udělením svobody projevat své mínění. Jihoafrický velvyslanec zdůraznil, že vláda jeho země chce opravdu skončit systémem oddělení ras neboli apartheidu, ale že bílí Jihoafričané se nedají jen pouze vyhodit, zvláště, když Africký národní kongres, je ve vleku Moskvy.

Tokio. — Dne 18. prosince sovětský ministr zahraničí Eduard Ševardnadze přiletěl do Japonska na návštěvu; japonská vláda si přála, aby s sebou přinesl do Japonska „trochu glasnosti“ pro vyřešení sovětsko-japonského sporu o 4 malé Kurilské ostrůvky, ležící při severním pobřeží Japonska, které ke konci 2. světové války obsadila Rudá armáda. Od té doby se Sověti odtud nehnuli. Naopak, zbudovali tam své strategické vojenské základny a dosud odmítali jednat o jejich vrácení Japonsku. Japonsko vlastnilo tyto ostrovy (dohromady velké asi jako US stát Delaware - od r. 1855, v důsledku smlouvy mezi carským Ruskem a japonským císařstvím. Dnešní japonská vláda si je dobře vědoma toho, že Sověti by nyní chtěli obdržet od Japonska jeho vysokou technologii, jakož i povzbuzení pro jeho podnikatele k investicím na Sibiři k využití tamního přírodního bohatství; proto si myslí, že Sověti by měli Japonsku vyjít vstříc vrácením Kurilským ostrovů. Obchod mezi Japonskem a SSSR obnáší 5.5 bilionů dolarů ročně, což je

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

začátkem nového roku děkuje svým členům, členským a přidruženým organizacím, svým přátelům, krajským organizacím a tisku za spolupráci v minulém roce, podporu a důvěru. Za dnešních světových poměrů i situace v Československu je třeba více než kdy jindy, abychom všichni společně pracovali jak na poli naší národní práce v Americe, tak v zájmu československého lidu, který ve staré vlasti prožívá údobí útlaku.

PŘEJEME VŠEM KRAJANŮM I NAŠIM DRAHÝM DOMA

ŠT'ASTNÝ NOVÝ ROK 1989

Za předsednictvo:

Dr. LEOPOLD ROZBOŘIL, předseda
Ing. ŠTEFAN PAPÁNEK, místopředseda
Dr. Vlastislav CHALUPA, místopředseda
ANDREW VALUSEK, místopředseda
VLASTA VRÁZOVÁ, tajemnice
JAMES V. KRÁKORA, pokladník

137 S. LOMBARD Ave., CICERO, ILLINOIS 60650

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois 60402
Manor Branch
5919 West 35th Street
Cicero, Illinois 60650
ALL PHONES: 484-0800

dvojnásobek obchodních vztahů mezi USA a SSSR. Obchodní vztahy s Japonskem by se však snadno mohly ještě ztrojnásobit, kdyby se Japonsko rozhodlo vyhovět sovětským požadavkům. Mluvčí japonské vlády řekl, že Sovětům zřejmě mnohem více záleží na japonské technologii a na japonských investicích než na čtyřech malých ostrovech, avšak Sověti doposud nikdy nikomu nevrátili žádné území, které obsadili. Také se prý nesmí zapomenout, že jedná-li někdo s Moskvou, vždycky jí musí dát více než od ní dostane. Ševardnadze skončil svou návštěvu Japonska 21. prosince; záležitost Kurilských ostrovů však nepostoupila ani o krok vpřed. Naopak, Ševardnadze popřel správnost zvěsti, která se zatím rozšířila, že prý Sověti by byli ochotni vrátit Japonsku aspoň dva ze sporných ostrovů. Ministři zahraničí obou zemí se mají opět setkat v Paříži v lednu 1989.

Montreal. — V kanadské provincii Guebecku si nyní dělají velké starosti s tím, zda veřejné nápisy a názvy ulic tam mají být psány pouze francouzsky či také anglicky. Separatistické city sice v Quebecku dřímají od r. 1980, kdy při referendu většina Quebečanů rozhodla, že Quebeck má dále zůstat součástí Kanady; nyní se však nacionalistické city opět rozvířily, když Nejvyšší soud Kanady rozhodl, že 11 let starý quebecký zákon, požadující, aby veřejné nápisy v této provincii byly pouze francouzsky, je protiústavní, vylučuje-li úplně angličtinu. Provincie Quebec prý však má právo na to, aby francouzština měla první místo před angličtinou. Dne 18. prosince quebecký ministerský předseda Robert Bourassa, předseda liberální strany oznámil, že chce provinciální zákonodárně předložit nový návrh zákona o veřejných nápisech, když prý z jedné strany bude respektovat rozhodnutí Nejvyššího soudu a zároveň uspokojí všechny Kanadany; jak ty, kteří mluví anglicky, tak i ty, kteří dávají přednost francouzštině. Podle jeho návrhu na zevnějšku obchodních i jiných podniků mají být umístěny pouze francouzské nápisy; majitelé podniků však budou moci, chtějí-li, umístit uvnitř svých podniků dvojjazyčné nápisy. Toto jeho rozhodnutí však pobouřilo jak anglicky mluvící Quebečany, kteří si stěžují, že tímto návrhem jim je vzata svoboda projevu, tak i francouzsky mluvící nacionalistické Quebečany, členy „Parti Quebecois”, kteří vytýkají Bourassovi, že prý

„kapituloval” a vzdal se práva Quebecku, být pouze francouzsky mluvící kanadskou provincií. Jacques Parizeau, předseda „Parti Quebecois”, zvolal při schůzi své strany: „At' žije země Quebec! Budeme mít právo, být svou vlastní zemí!” Jeho separatistické prohlášení však nemá mnoho smyslu, protože nacionalistická strana „Parti Quebecois” představuje dnes už jen malou menšinu ze 6.6 milionu quebeckého obyvatelstva. Liberální strana, která chce zachovat jednotu Kanady, obdržela při posledních volbách o 30 % hlasů více než „Parti Quebecois”. Politici znalci se domnívají, že dnes by nezávislost Quebecku požadovalo sotva 10 % obyvatel této provincie. Anglicky mluvící Quebečané, jichž je asi 9 % požadují anglické znění na všech veřejných nápisech, společně s francouzským zněním; přitom jsou ochotni přenechat francouzštině první místo. Tato jejich posice se zdá být jediné rozumnou. Nacionalistické sentimentalismy by na konci 20. století už měly být věci dávné minulosti. Je třeba přát Quebečanům, aby neměli žádné vážnější starosti. - Dne 20. prosince pak tři anglicky mluvící ministři provinciální vlády Quebecku z protestu proti návrhu Roberta Bourassy rezignovali ze svých funkcí.

Varšava. — Lech Walensa, předseda zakázané unie Solidarita, společně se svými poradci a spolupracovníky založil nový výbor, sestávající ze 128 významných polských občanů - intelektuálů, umělců a aktivistů, který se bude zabývat sociálními a politickými problémy Polska. Tento výbor se bude scházet čtyřikrát ročně a utvoří 14 odborných komisí, které budou studovat různé sociální problémy a navrhopvat jejich řešení. Poprvé se formálně sešli v neděli 18. prosince 1988 v jednom kostele ve Varšavě blízko arcibiskupství. Jednotlivé komise budou jednat o záležitostech jako jsou politické a

ekonomické reformy, školní výchova, bydlení, kulturní věci, mládež a ekologie. V těchto komisích budou zasedat titíž znalci, kteří připravovali plánovaný dialog o budoucnosti Polska mezi Walensovými spolupracovníky a delegáty polské komunistické vlády; jak známo k tomuto dialogu dosud nikdy nedošlo. Přípravné práce pro založení tohoto nového výboru a příslušných komisí začaly už v květnu 1987. Má to být „jedna z cest” pro dialog mezi polskou komunistickou vládou a politickou opozicí, ale názvu „Solidarita” nesmí být přítom použito. - Také bylo oznámeno, že aspoň na povrchu se vztahy mezi Walensou a polskými vládními autoritami znatelně zlepšily. V říjnu bylo Walensovi dovoleno vést debatu před národní televizí a poprvé za posledních sedm let mu byla dovolena cesta do ciziny. (Navštívil Francii.) Veřejné sdělovací prostředky informovaly o jeho prohlášeních a aktivitách, a to obvykle velmi sympaticky. Nedávno dokonce vládní mluvčí Jerzy Urban připustil, že prý vláda znovu „chová v úmyslu možnou legalizaci Solidarity”; dříve Urban tuto možnost nepřipouštěl.

New York. — Jihoafrický ministr zahraničí R.F. Botha podepsal 22. prosince v budově OSN v New Yorku s ministry zahraničí Kuby a Angoly smlouvu, kterou Jižní Afrika skončí svou 73. letou administraci Namíbie, neboli Jihozápadní Afriky, a v r. 1990 jí udělí nezávislost. Od 1. dubna 1989 začne „první rok přechodu” k nezávislosti Namíbie. Všechny 50,000 kubánských vojáků opustí Angolu před dnem 1. listopadu 1991, kdy se v Namíbi budou konat volby do Národního shromáždění pod dohledem OSN.

Atlanta. — Národní ústředí pro kontrolu nemocí v Atlantě oznámilo, že v letech 1976-1985 se v USA více než zdvojnásobil

počet lidí, kteří zemřeli zmrznutím nebo hypotermií, protože musili žít na ulici. V r. 1976 bylo hlášeno 427 lidí, zemřelých na zmrznutí, zatímco v r. 1985 jich bylo ohlášeno 1,010. Čísla pro pozdější léta dosud nejsou známá. President Reagan prohlásil 22. prosince, že mnozí lidé, kteří žijí na ulicích a spějí v parcích či na teplých mřížích nad podzemní dráhou, tak činí z vlastního rozhodnutí, a že část z nich trpí mentálními problémy. Nikdo je k tomu nenutí, a kdyby opravdu chtěli, americká společnost je stále ochotna jim pomoci, jenomže první krok - vyhledat pomoc - musí učinit sami.

Chicago. — Dne 21. prosince skončil v Chicagu 15. letý boj o „práva homosexuálů a lesbiček”, když městská rada odhlasovala 28 hlasy proti 17 nařízení starosty Eugene Sawyera proti pracovní a bytové diskriminaci homosexuálů. Chicagská arcidiecéze z pochopitelných důvodů už dříve kritisovala tento návrh a nyní projevila své zklamání slovy: „Ačkoliv chicagská arcidiecéze podporuje úsilí, kterým se zajišťují a zdůrazňují občanská práva pro všechny lidské osoby, arcidiecéze nesouhlasí s tímto „zvláštním nařízením” a činí si starosti s tím, že slova tohoto nařízení mohou být chápána jako souhlas s homosexuálními činy a neposkytují náležitou ochranu pro práva náboženských skupin, žít podle víry”. Požádali nyní totiž homosexuál o místo učitele na katolické škole a je-li jeho žádost zamítnuta, může stíhat správu školy z diskriminace proti homosexuálům

a v „logice” amerického soudního systému je docela dobře myslitelné, že by soudní spor mohl vyhrát. Byl-li tento homosexuální učitel přijat a potom učil své žáky, že homosexuální způsob života je plně normální věcí, nemohl by být z práce propuštěn, protože se mu „musí přiznat právo vyjádřit své osobní mínění”. - Ve Spojených státech se nyní šíří lživědecký předsudek, že homosexualita je geneticky podmíněna, že lidé se homosexuálně už rodí, že proti této své tendenci nemohou nic dělat a že tedy jejich činy jsou zcela legitimní. Podobné nesmysly - že se proti tomu nedá nic dělat - se také šíří například o kouření, alkoholismu, drogách a příliš nezdolné touze měnit stále a často svého sexuálního partnera. Chicagští městští radní zřejmě biologii mnoho nerozumějí. - Nyní už mohou američtí obchodníci čekat jen na to, kdy už nebudou muset mít v obchodech ani TV kamery, ani tajné hlídače, protože někdo z pánů psychiatrů - kleptomaniů Americe dokáže, že kleptomanie je také zcela přirozenou věcí; proto, že mají zloději zcela přirozené právo krást a společnosti tedy nezbyvá než se jim podřídit a všechno si od nich nechat líbit a za ně platit vyššími cenami volně vyloučené zboží. Ještě štěstí, že jsou však v USA advokáti, kteří si žalovatelské hříchy - krádež a podvod, hlavní prameny svých zisků - nedají zastavit žádnou „přirozeností”. Ku podivu se také v USA začíná genetika vtláčet i do schizofrenie a manické deprese, avšak toto zase je jiná věc.

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade” cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

SPORT

I. liga hokeje

v Československu

Výsledky 25. kola: Slovan - Kladno 2:4, Košice - Sparta 4:1, Zlín - Pardubice 3:3, České Budějovice - Trenčín 5:4, Litvínov - Plzeň 2:5, Vítkovice Jihlava 2:1.

Tabulka

1. PARDUBICE	122: 71	30
2. KOŠICE	97: 81	30
3. PLZEŇ	106: 82	29
4. JIHLAVA	82: 74	29
5. TRENČÍN	97: 95	28
6. SPARTA	89: 94	27
7. LITVÍNŮV	110:106	24
8. Č.BUDĚJOVICE	83: 80	24
9. VÍTKOVICE	84: 94	23
10. ZLÍN	77: 84	21
11. Kladno	88:123	20
12. SLOVAN	72:122	7

I. národní liga hokeje

v Československu

Výsledky 24. kola: Jihlava „B” - Opava 3:3, Trinec - Slavia 1:3, Olomouc - Litoměřice 8:2, Mladá Boleslav - Písek 3:4, Zetor - Ingstav 4:2, Vimperk - Hradec Králové 1:3.

Tabulka

1. OLMOUC	139: 59	40
2. VIMPERK	84: 64	35
3. ZETOR	112: 61	34
4. TRINEC	90: 73	30
5. JIHLAVA „B”	104: 72	27
6. ML. BOLES LAV	100: 99	25
7. PÍSEK	85: 95	25
8. OPAVA	78: 89	20
9. SLAVIA	65: 74	18
10. HR. KRÁLOVÉ	56: 82	18
11. INGSTAV	58: 94	15
12. LITOMĚŘICE	60:165	3

1. SLOVENSKÁ LIGA

Výsledky 26. kola: Nitra - Banská Bystrica 4:4, Poprad - Lipt. Mikuláš 2:2, Zvolen - Topolčany 3:6, Prešov - Michalovce 1:2, Dubnica - Skalica 4:2, Nitra - Ekonóm 10:3.

Tabulka

1. NITRA	123: 79	38
2. LIPT. MIKULÁŠ	106: 76	37
3. TOPOLČANY	122: 77	35
4. DUBNICA	104: 66	35
5. POPRAD	109: 78	30
6. MICHALOVCE	87: 77	27
7. PREŠOV	87:100	25
8. EKONÓM	108:132	24
9. MARTIN	90:106	21
10. B. BYSTRICA	87:110	20
11. ZVOLEN	71: 96	16
12. SKALICA	52:149	4

TENIS

Mistrovství v Austrálii

Steffi Gráfová je ve výborně formě a zdá se, že si odveze další trofej z tohoto světového turnaje.

Martina Navrátilová má nového trenéra, který by chtěl dostat Martinu na špičku světového žebříčku. Velmi těžký úkol.

Stefan Edberg, Mats Willander, Boris Becker a Ivan Lendl tvoří tu velkou čtyřku pánské dvouhry. Jeden z této čtyřky se pravděpodobně stane Mistrem Austrálie.

Finále Davis - Cupu

Göteborg - Švédsko
Záp. Německo - Švédsko 4:1

Poprvé v 88. leté historii Davisova poháru se tato trofej stala kořistí Záp. Německa.

Boris Becker, Eric Jelen a Carl-Uwe Seeler překvapili švédskou dvojici Willander - Edberg.

Tímto vítězstvím Záp. Německo skončilo nejúspěšnější rok v historii jejího tenisu. Velkou zásluhu má na tom jejich nový trenér Niki Pilič.

V dámském tenisu Steffi Gráfová vyhrála všechny velké turnaje, jakož i zlatou medaili na Olympiádě v Seoulu.

KOPANÁ V USA

U.S.S.F.

Americká fotbalová asociace oznámila, že k úspěšnému provedení MS 1994 je nutná reorganizace celého fotbalového systému, jak profesionálních, taktéž i amatérských soutěží v USA.

Vysoké cestovní výdaje NASL byly příčinou rozkladu této populární ligy, proto byl přijat návrh na vytvoření oblastních soutěží.

Snad již v létě 1989 uvidíme v Chicagu nové profesionální kluby ze sousedních států - „středního západu”.

Doposud se do této ligy přihlásily následující města: Chicago, Wichita, Omaha, Detroit, Milwaukee, St. Louis, Fort Wayne, Madison, Indianapolis. Jako další mají zájem: Mineapolis, Rockford a Cleveland.

Do MS 1994 je ještě dlouhá doba, avšak přípravy musejí být zahájeny již dnes. Uvidíme jak daleko to dotáhneme.

M.I.S.L.

Popularita Halové kopané v Americe rychle klesá a zdá se, že je odkázána k zániku.

Byl jsem svědkem zápasu Kansas City vs. Wichita, který sledovalo pouze 6,000 diváků. Ještě před třemi léty Kemper Stadion, který pojme 15,000 lidí

byl vždy vyprodán. Je těžko hledat důvody tohoto úpadku, zdá se však, že fotbalový fanda chce vidět výborný fotbal, nikoliv zaniklé hvězdy.

Tabulka M.I.S.L.	V.	P:
1. Baltimore	9	2
2. Dallas	8	5
3. Wichita	6	5
4. Tacoma	7	7
5. San Diego	5	7
6. Los Angeles	5	9
7. Kansas City	4	9

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

VALNÁ HROMADA SPARTY

Pro velmi špatné počasí byla Valná hromada Sparty odložena na úterý 3. ledna 1989 v 8 hod. večer.

Vyzýváme všechny naše členy, aby se této Valné hromady zúčastnili. Noví členové vítáni.

Výbor Sparty

METRO - LIGA

1. kolo Zimního mistrovství bude sehráno v neděli dne 8. ledna na stadionu „Odeum” ve Villa Parku.

Na programu jsou následující zápasy:

- Major Divize:
3:00 P.M. Lions vs. Kickers
3:45 P.M. U. Serbs vs. Maroons
4:30 P.M. Vikings vs. Sparta
5:15 P.M. Schwaben vs. Lightning
6:00 P.M. Eagles vs. Gr. White
Jarda Fajkus

Všichni jsou srdečně zváni na

SIL VESTROVSKOU VESELICI

do klubovny Sparty ABA
5700 W Cermak Rd. Cicero

V SOBOTU 31. PROSINCE
v 9 hod. večer

O pestré mozaiku hudby
k tanci i poslechu
bude profesionálně postaráno!

VSTUP VOLNÝ!

Srdečně Vás všechny zve

manažér Mirek

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000

Happy New Year

CESAR'S LTD.

3112 1/2 Oak Park Ave.

BERWYN, IL.

☎ 795-8788

B-B-Q Ribs

Tacos - Fresh Cut Fries

Open MON. thru FRI.

11 A.M. to 10 P.M.

SAT. 11 A.M. to 8 P.M.

TA NAŠE PÍSNÍČKA ČESKÁ barevný filmový muzikál z písní Karla Hašlera: s Matuskou, Boh dalovou, Filipovskou a j., s překrásnými záběry Prahy; v prvotřídním provedení na videokazetách VHS a Beta za \$33.00 + pošt. 2.50

zasílá:
Miroslav Konvička
12726 Archwood St.
North Hollywood, CA 91606

AUGUSTINA NAVRÁTILOVÁ

(Tento referát byl přednesen 14.12. v Římě na Feministickém kongrese.)

Milé dámy, vážení pánové, vážení hosté, dovozte nám, abychom z celého srdce pozdravili váš míting a popřáli italskému feministickému hnutí hodně zdaru a úspěchů. Jsme velmi rádi, že můžeme Vás míting informovat alespoň trochu o životě, jak jej žijí ženy v Československu. Mohli bychom vypočítávat osudy počínaje Dr. Miladou Horákovou, která byla komunisty brutálně umučena a stala se symbolem ženského hnutí v Československu. Pro názorný příklad jsme vybrali paní Augustinu Navrátilovou, manželku katolického aktivisty a autora petice Moravských katolíků o 31 bodech, žádající náboženskou svobodu. Že to opravdu není lehké, to se budeme snažit alespoň velmi stručně vysvětlit.

Manželé Navrátilovi mají spolu 9 dětí. Už jen z ekonomického hlediska to není lehké. Ovšem, nejhorší okolností je, že jsou věřící katolíci a této víry otců se nechtějí zříci. Za svoji aktivitu byl pan Navrátil odsouzen už v roce 1977. Už tehdy se pana Navrátila pokusila komunistická strana likvidovat na psychiatrické klinice, soud nařídil psychiatrické léčení na oddělení, které není možné absolutně nijak kontrolovat. Myslim, že je nutné říci, že kdo se v Československu dostane do sporu se stranou, začíná boj, který se dá vyhrát jen zázkem. Neustálé domovní prohlídky, policejní výslechy, noční návštěvy policie, do toho práce kolem domu, na poli. Při častých výsleších pana Navrátila, zůstávala paní Navrátilová sama na 9 dětí, na práci na poli a

kolem dobytka. 21. dubna 1986 bylo panu Navrátilovi uloženo znovu „ochranné léčení“ na uzavřeném oddělení č. 17 B psychiatrické léčebny v Kroměříži, pod dohledem MUDr. Františka Blat'áka. Mohli bychom tady dokazovat jak a proč bylo vše provedeno, vykonstruováno, jak byl postup soudu a policie v rozporu s mezinárodním právem a československými zákony. Na to vše máme důkazy a hlavně dopis pana Navrátila ze 4. května 1986, jímž se obrací na Okresní soud. Samotný tento dopis je důkazem neobyčejného intelektu, právního citu a smyslu pro spravedlnost, kterými to dary Bůh obdaril pana Navrátila opravdu v míře obrovské. Ale v ještě větší míře obdaril důvěrou v Boží prozřetelnost a smyslem pro manželskou povinnost a věrnost paní Navrátilovou, která vše oddaně snáší po boku svého manžela. Dovede se vůbec někdo z nás vžít do situace této ženy? Dovedeme vůbec ocenit velikost této venkovské ženy? Dovedeme se vžít do situace lidí, kteří na vlastní kůži pocít'ují, jak je manipulováno s ústavou a zákonem pro jejich vlastní likvidaci? K tomu devět dětí! Po propuštění pan Navrátil neúnavně bojuje svůj boj za svobodu vyznání v Československu, neohroženě, navzdory výhrůzkám dál. Nejen navzdory výhrůzkám, ale navzdory riziku svého života.

A zde prokazuje rodina Navrátilová svou skutečnou mravní kvalitu. Koncem roku 1987 sestavil pan Navrátil petici o 31 bodech, žádající náboženskou svobodu v Československu, žádající konec represí, konec nezákonných odsouzení, a žádající respektování lidských a náboženských práv, které jsou naprosto normální a běžné pro občany v každé, alespoň průměrné demokraticky, kulturně a společensky rozvinuté zemi. Petice byla ustavena začátkem prosince roku 1987. Pan Navrátil informoval o celé akci, v souladu se zákonem, dopisem ze dne 7.12. 1987

Generální prokuraturu republiky, dopisem z 20.12. 1987 předsedu vlády, generálního tajemníka KSČ, papeže, Františka kardinála Tomáška, ředitele pro věci církevní při ministerstvu kultury ČSR. Přestože celou petici, mimochodem podpořenou kardinálem Tomáškem podepsalo více než 600,000 československých občanů, rozhodla se československá vláda likvidovat pana Navrátila znovu. Rozhodnutím soudu byl znovu přikázán do ústavního léčení. 25. října byl pan Navrátil vyzván soudem, aby se okamžitě podrobil ústavnímu „ochrannému psychiatrickému léčení“. Žádal o odklad. Policie jej však násilím odvekla 28. října do speciálního oddělení na psychiatrii v Kroměříži. Prosil, aby mu dali alespoň odklad, aby mohl dokončit práce ve vlastním hospodářství. Marně. Žena zůstala na všechno sama. Přesto, beze slova a oddané nese svůj úděl. Její manžel je nyní na uzavřeném oddělení č. 2. 22. září prozkoumali psychiatrický stav pana Navrátila dva lékaři, psychiatři ze Švýcarska Dr. Markus Burgin a Dr. Hans Kühn. Prohlásili, že je úplně normální. Totéž prohlásil bývalý soudní znalec z oboru psychiatrie Dr. Vladimír Komárek z Košic. Dva lékaři z psychiatrické kliniky v Olomouci se propůjčili do služeb Státní bezpečnosti a komunistické strany. Dr. Marta Tichá a Dr. Bogdan Buzek. Po dvou hodinách soudního jednání prohlašují předseda senátu Dr. Urbánek a prokurátor Dr. Kubík, že musí dojít k „utlumení masivní písemné činnosti pana Navrátila a posílají jej na psychiatrické oddělení. Paní Navrátilová nese opět statečně svůj osud. Je to opravdové hrdinství, nebo něco jiného? Jedna věc je jistá, že bez patřičného rodinného zázemí, které umí vytvořit jen žena, a to žena v tomto případě s neobyčejnými morálními vlastnostmi, by tato činnost, by tato aktivita pana Navrátila nebyla možná. Bez podpory, kterou muž může mít jen od opravdově milující, za utrpení připravené ženy, tenhle

boj za nejzákladnější právo člověka není možný. Jen milující žena může vytvořit předpoklady v takové situaci pro úspěšný zápas, který vede její muž. Riskuje mnoho. Ale to, že v dané situaci dokáže vše přijmout, jen potvrzuje velikost jejího ženství.

Milé dámy, myslíme si, že bychom měli podpořit tuto prostou ženu v jejím osudu, alespoň jedinou pohlednicí, jediným lístkem, který v těchto situacích znamená mnoho.

Pokud by jste měli zájem, uvádíme její adresu:

Augustina Navrátilová
Lutopecny 14
768 31 Zlobice
Czechoslovakia

12. XII. L.P. 1988

*Svítl zde slunce
jako v máji.
Andělé trouby odkládají
a odlétají k Betlému.
Ve městě jejich
domy hoří...
A v Arménii nad pohoří
k nebesům stoupá
lidský vzdech...
Ach, Pane,
Vládce lidí všech,
dej, aby těm,
jimž čas se zkrátil,
ve Světě Tvém se opět vrátil
jak rosa
vločkou na ústech...
-JF
Los Angeles advent 1988*

VÁNOCE SE BLÍŽÍ

a proto navštivte náš obchod pro vhodné dárky jako:

Křišťálové sklo, keramika, české granáty, knihy, rekordy, kasy, VIDEOS, šátky na hlavu, vánoční ozdoby na stromky atd.

Máme letos SALONKY, 2 lb krabice \$5.50

Velký výběr čokoládových ozdob na stromek, tradiční čokoládové kolekce v cenách \$9.00 nebo \$15.00, evropské bonboniery a vánoční oplatky.

Různé formičky na cukroví, kuchyňské váhy, mlýnky na mák, struhadla na ořechy a mlýnky na maso s nástavci na cukroví.

Blahopřejné vánoční listky v angličtině, češtině, slovenštině - i pro jiné národnosti.

Trnka: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50
Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$6.50
Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson Manual, \$8.98

Karel Klostermann: Za štěstím, \$4.50

Jaroslav Matějka: Náš dědek Josef, \$3.75

Vladimír Páral: Muka obraznosti, \$6.95

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6.95

Jaroslav Seifert: Šel malíř chudě do světa (verše), \$3.50

Miloš Smetana: Pečeť lásky, \$3.95

Václav Beneš Třebízský: Bludné duše, \$4.75

Tom Wittgen: V proudech ledového oceánu, \$4.50

Imp. sušené hříbky, světlé, drobné krájené

- 1 lb \$24.00, 1/2 lb \$12.75, 1/4 lb \$7.00

Zboží možno koupit na kreditkartu

VISA nebo Master Card.

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50
Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od \$51.00 do \$100.00 - \$7.50
Od \$100.00 výše - \$10.00

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BFRWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.

V neděli zavřeno.

Bývalý jihokorejský prezident Chun činí pokání za přehmaty své diktátorské vlády

Předešlý prezident Jižní Koreje gen. Chun Doo Hwan nyní tráví své dny v domácím exilu v budhistickém klášteře, v odloučenosti od světa; žije tam spolu se svou ženou Lee Soon Ju podle tradičního způsobu budhistických mnichů. Spí se na podlaze na rohožce, čte přisvě-

tle svíčky, požívá prostá korejská jídla, štipá dříví pro otop a modlí se. Život budhistických mnichů se silně podobá životu v rozjímavých řeholních rádech u křesťanů. Zatímco mnozí Jihokorejci sledují na televizních obrazovkách parlamentní debaty, jichž předmětem jsou korupce a porušování lidských práv za doby Chunova presidentství, Chun sám o tom nic neví. V budhistickém klášteře ze 14. století, kam se se svou ženou uchýlil, není

ani televize, ani rozhlasový přijímač, ani telefon. V tamní odloučenosti od světa čas jako by stál a nikdo tam nic neví o denních událostech politického a společenského života.

Dne 23. listopadu se bývalý prezident Chun před televizí omluvil svému národu za zneužívání vládní moci, ke kterému docházelo za jeho vlády, a hned pak odjel se svou ženou do zalesněných hor východně od Seulu. Po pěti,

(Pokračování na str. 15)

ČESKÝM RÁJEM

(Pokračování z min. čísla)

Prachovské skály

Jsou parádní lokalitou Českého ráje, částí proslulou, památnou, krásnou, chráněnou a opředěnou nachem neskutečným.

Prošli jsme malou část, jakobychom nebyli dost zralí na celek, ale i málem jsme byli trochu vyšinuti. Rozhodně nadšení. Kolem nás dýchaly osobitě vůně tužeb starých i nedávných, splněných a také neuskutečnitelných. Ostatně, není to podmínka cestování třeba jen ze vsi do vsi?

Určitě budete souhlasit, že zní trochu exoticky, když se řekne Plecháč, Svinčice, Hustáč, Přivýšina, Mršinec nebo Vičeslávka - a přitom jsou to názvy z vlastního záhumní, jaké se neopakují v celém světě ani na jiných planetách, za to se zaručuji. Názvy, jména míst a jejich zvláštností tvoří část jedinečnosti Velkého českého ráje. Co termín, to kouzlo. Co kouzlo, to domov.

Dokud je člověk pouhým smrtelníkem celkem normálním, nejeví potřebu informací o třetihorní horotvorné činnosti, za které Prachovské skály povstaly, ba pendrek touží zvědět co bylo příčinou skalní korose a jestli je vážně pravda, že obrůvské spousty vod kdysi vypily křídly a pískovce a jenom to to už bylo nad nutný lok, odteklo do několika oceánů. Kdyby toho nebylo tolik, české hospodyňky by zbytek klidně vytřely do vaniček a kýblů a předkové „lidu popelnicových polí“ by vládli dějinám mnohem dříve.

Co je k vidění momentálně je hříčka přírody. Obchodník by řekl, že může nabídnout perfektní zakázkovou práci nejnáročnějšímu návštěvníku Expa '67, Montreal, že skály par excellence nikdo jiný neumí, jen v našem pavilonu, vážení!

Kdybychom skály obhlíželi jako sebe samé, vyčetli bychom v nich různé podoby. Například tady uhneme instinktivně „dědkovi“, tam se zalíbením projdem corridorem císařů a mnoha jiným kamenům přířknem jména vlastní fantasie: Ctitel, Minaret, Výstražný prsí, Hřib a jiné a jiné.

Na štěstí v nedostatku času jsme se neprodírali kolmými stěnami a mezi nimi, prošli jsme regulérní cestičkou. Tak jsme se mohli zdravít s dutohlávkou, terčovkou, s měsíčky na suchých

skalách, jež podle botaniků patří mezi lišejníky, provázené mechy iátrovky, jako např. kulistec, dvouhrotec a j. Když už jsme u té odbornosti, pak je tu vedle všelijakého převítku spousta materiďoušky, zato spoře smilu písečného. Avšak hojnost kapradí. Vlivem krajových koberců smím bez obav tvrdit cosi o přítomnosti osladičce doubraniho, jakož i puchýřníku. Inu, v kapradí se vyznám, jako v máločem.

Květů znal s něhou v oku vzpomenu na setkání s rozchodníkem, krtičníkem, čarovníkem (to je určitě kvítí milodějně!), s netýkavkou, devětsílem a přesličkou, jež spadla mamutům od huby a poněkud zakrněla.

Prachovské skály jsou krásné. Jedno mě ale tuze mrzí na jejich dnešním vystoupení. Jsou tiché. Jsou tiché až k fyzické bolesti, macešsky nehudební a smutné. Nebot', kam chodí lidé v proudech, tam nehnízdí ptáci, abych nějak připomněl školní „kam nechodí slunce, tam chodí lékař“.

V Prachovských skalách nemají ptáci klidu. Provokovalo to v nás pomyšlení, jak situaci vylepšit, ale nic kloudného nás nenapadlo. Přítel mě ujist'oval, že viděl vrány a jednoho drozda. Budiž, nevyvracím mu to. V náš den měli buď day off nebo ptačí exercicie.

Hrubý Rohozec

Malebná cesta k zámku, bývalému hradu vedla opodál (pořádně) Trosek a Hrubé Skály na Valdštyň a ještě později přes Turnov.

Začnu jaksi mimo soutěž opakováním, že smrtí život nekončí: Český ráj nekončí Prachovskými skalami. Ještě dlouhou chvíli jsme zažívali překrásnou krajinu, výskali jsme nad místem přináležejícím chalupám a nebyť v pojízdné rozhledně, jednotlivá stavení bych obcházel ze všech stran, vydal bych svědectví o lidových skvostech do posledního detailu.

TROSKY jako hrad v Čechách nikdo nezná; mám dokonce dojem, že povstaly jako zřícenina, protože dopředu nikdo nevěděl, kdy je bude Hugo Ullik malovat. Když jsem je pozoroval z dálky, nešlo mi na rozum, proč se s nimi tak dlouho pachtili, když bylo daleko jednodušší je nedodělat, přivolat povětrí, blesky a poberty, aby roznesli po kuse nedokončené stěny a bylo to bez práce věků. Takhle bylo nezbytně nutno plýtvat ještě romantickým citěním, nezájmem a neúctou. Sotva však někdo objevil že hrad tu je, výsledek se dostavil

poměrně záhy. Byl jedinečný. Doptat se na minulost už ale nelze, hrady se nikde nestaví a když už má jednotlivec chatu, po víkendech ji olizuje a oparašuje, přes týden drží pod šturem. Jen někdy přistaví garáž, co u Trosek není možné.

„Hele“, volal někdo vzadu, „to je přece Hrubá Skála, ne?“ Byla. Vytrhla mě ale ze zamyšlení kolem „my home my castle“. Nic naplat, museli jsme dál. Jedna z nevýhod skupinového poznávání vlasti. Nicméně ze vzdáleného pohledu vyšlo najevo, že si musíme ještě trochu počkat na nové. Navrátily, Piepenhageny, Mařáky a jejich druhy v barevném obdivu domácích krás. Dneska trpíme na tuhlectu abstrakci - apopó, nevíte, kde právě kvete?

Na VALDŠTEJN se šplh vylácí. Cesta je pěkná, byť srážná, takže když nahoru konečně dosáhnete, bude dobře, když hrad bude po opravě jakobynic. A zatím - šílené množství jemňoučkových kapradin na podloží zajišťuje vláhu studni, kterou jistě budouvatelé vyhloubili.

Jen si přečtete o pánech Markvarticích, o Jindřichovi z Vartemberka a Táboritech, kteří z těchto zdí plenili kraj do poloviny XV. století jakoby se nechumelilo. No prosím, hrad pořád stojí i s kaplí sv. Jana od hraběte Františka z Valdštejna. A co ten most se sochami? To nic? Ani k hostinci z minulého století nic nepovíš, hrade? Tak si to nech, když jsi takový. My jedeme do Turnova!

TURNOV

Učinili jsme zastávku celkem zbytečnou, protože pokud se spouštějí zásobovali kaloriemi na další cestu, my nestačili oběhnout ani polovinu starého města, takže celkového dojmu jsme nenabyli. Vpravdě nastala „letecká“ obchůzka pohostinství (obsluha mírná, ceny rychlé - jak nás zpátky v autokaru ujistili postižení): pohled na hřbitovní kostel z počátku XIX. věku v historisujícím slohu, podiv a úklona barokní kazatelně v děkanském kostele sv. Mikuláše, pohlazení několika domů chtivými očima. jednoho vysloveně rázovitěhc stavení hned u hřbitova a kousek teploučkého baroka, jež se brání pod mrakem i ve fičení větru, jemuž sil ubývá, energie života se zvolna vytrácí z té brány, portálu, festonu pod okny.

Na Hrubém Rohozci padly do oka hned v parku rozestavěné plastiky, ale nevychnuly letmé zjištění o jejich zajímavosti, museli jsme dovnitř.

Staré architektury mají své příznivce, jako kmetové mezi mladými lidmi. Celkem rády se obklopují mladší generací, úcta se pojí s přirozenou náklonností, jakási důvěra s jistotou. Tyhle hodnoty si ovšem nárokují člověka, vyžadují od něho poznání, rozbor nitra a zvažení.

Nuže, zde prosím o dovození postesknout si na hlavní nedostatek hromadného cestování. Jmenuje se HON. Čím dále tím více se uplatňuje na cestách kosmická rychlost, která dosud nepatří do každodenního života. Viděl jsem, že každý remcá proti vynucovanému chvatu, ale sovičkem se mu nebrání a nakonec podléhá jak ovečka ve stádu, dokonce nemečí a nebekotá.

Tím se stává, že jedinec stačí vstřebat jen část předhozeného celku, většinu vnímá jen okrajově, jakoby na periferii osobnosti. Zejména při tolikerém zážitku v krátkém časovém rozpětí. Asi tak jak se říká „jedním uchem sem, druhým ven“.

Zámek je v podstatě zařízen ve stavu odjezdu poslední majitelky (Desfoursově) a nastavuje očím mnohou rodinnou upomínku (jak tristní, že jen cizí se jimi mohou kochat), starých zbraní, cínů, lustrů, skla, nábytku, starodávných hodin, loveckých trofejí, porcelánu i několika gotických plastik. Přes tyto syté hody, příliš „tučné“ mi utkvívá v paměti knihovna. Netvrdím, že slečně ze spárvy státních hradů unikl počet svazků v regálech do stropu v kterémkoli světovém jazyce (což bývá solonum zámekových průvodců), ale nikomu to nevadilo. Pozornost většiny platila podobiznám na zdech mezi knihami. Nebylo místečka, aby se uplatnila up-

rostřed knih tapeta, v jiných komnatách oblíbená.

Hrozně rád hledím na portréty. Nerozeznám sice odborným stylem hodnoty obrazů, zato se cítím jako bych se zpodoběnými hovořil. Jsou to lidé, kteří ještě nosili oči na svém místě, v pořádku byla jejich ústa a ušní boltce přísně souměrné, jejich čelo a pohled vydávaly svědectví o nitru. Dnešku se možná zdají z jiného světa, ale i to byl nepřímý svět náš. Změnili se lidé na portrétech nebo my? Takové krajky už nejsou ani na fotografiích, paní se nedoplňují pinčlem u křesla nebo bělavými perlami, a ty pánské úbory jakoby přišly z divadelní šatny nebo vystoupily z obrázků v historických románech.

Uprostřed tolika podobizen neznámých osob se dvojnásob nedostalo času na rozhovor; připadal jsem si jako vetřelec v starodávném klubu finančně neodvislých mocipánů. Ještě štěstí, že za minutu či dvě oni neměli možnost prohlédnout nás!

Pohřichu ani orámování zámku za léta omšelým lešením nepodnítilo nikoho k důvěrnostem. Zde slečna průvodce uvolňuje provázek v dalších dveřích a minidav poslušně vstupuje, řízen přísnou tabulkou „Chod'te jen po kobercích“. Nebylo nás ani slyšet.

Když po čase na Hrubý Rohozec vzpomínám, připadám si zas jako ta jedenáctiletá Verunka:

„Copak se ti tu nejvíc líbilo, Veroniko?“

„Ten dětskej pokojíček,“ vydechla svou slast na pokraji blaha a nenapodobitelně se usmála.

(Pokračování příště)

Matka Tereza z Kalkuty je přece jen ženou činu - skutečné bliženské lásky. Týden po hrozném zemětřesení byla i ve svém stáří hned na místě tragédie, bolesti, slz a smutku, aby se svými několika pomocnicemi pomáhala těm nejpotřebnějším. A představte si! Moskva ses-třičkám z kongregace Matky Terezy dovolila, aby v Arménii zůstaly při nejmenším celých šest měsíců a pomáhaly nemocným a zraněným. Inu, Pán Bůh má svoje cesty...

Polská komunistická vláda je asi přece jen více polská než komunistická

★★★★★★★★★★★★★★★★

Alespoň se tak chce polskému národu jevit. Moskva jí za žádnou cenu nedovolí zatím obnovit zakázanou Solidaritu, protože by to ve skutečnosti znamenalo připustit politickou opozici, kterou komunisté nesnesou, protože by bylo hned po komunismu. Jaruzelski si je však dobře vědom toho, že bez lidu vládnout nemůže a tak najednou přistoupil na vytvoření „zvláštního poradního sboru“, složeného z členů Solidarity s Walensou v čele, a polský „sjem“ už schválil tyto nové směrnice do budoucna:

soukromé vlastnění výrobních státek a zároveň cizí investice v zemi. Touto radikální změnou Polsko chce napravit čtyři desetiletí žalostného hospodářského úpadku, přivoděného systémem marxistické řízené ekonomie. Byla také odstraněna omezení ve velikosti podniků, které mohou být soukromě vlastněny, a také byla zrušena dosavadní diskriminace v neprospěch soukromých podniků. Napříště soukromé podniky a státem vlastněné kooperativy si budou před zákonem rovní. Dosud soukromé podniky nesměly zaměstnávat více než 50 lidí. Zákon však činí výjimku pro 11 oborů, vztahujících se k veřejné bezpečnosti, jako jsou např. výroba zbraní, výroba a prodej léků a alkoholu, doprava po moři a ve vzduchu atd. Pro tyto a jiné obory soukromí pod-

Důchodce - Alexandr Dubček dnes.

nikatelé budou musit obdržet zvláštní vládní dovolení. Svobodné podniky však budou moci zakládat pouze bohatší Poláci, kteří na to mají potřebné finanční prostředky; obyčejní občané si to nebudou moci dovolit, protože jsou nuceni věnovat všechny své výděly na základní životní potřeby. Cizí podniky budou mít dovoleny výměny vydělaných polských zlotých do cizí měny, které jim bude dovoleno vyvážet z Polska do ciziny. Uskuteční-li se tento plán polské „perestrojky“, neboli Nové ekonomické politiky, pak aspoň část polské ekonomie se silně přiblíží ke kapitalistické. Dosud pouze asi 6 % polského průmyslu je v soukromých rukou. Až se zlepší stav polské ekonomie, pak si snad Poláci vydobydou i větší svobodu politickou, aby se už neopakovalo to, co udělal Lenin, když z nouze zavedenou „NEP“ zase po několika letech zvrátil a Stalin zpečetil státně řízené hospodářství totalitní policejní diktaturou.

ycky jednal tak, jak mu to ukazovalo jeho nejlepší svědomí, že však bere na sebe mravní zodpovědnost za všechny korupci a za zneužívání vládní moci, ke kterým došlo za jeho tvrdé vlády. Mnozí Jihokorejci však úplně nenávidějí tohoto člověka, který vládl železnou pěstí jejich zemi po dobu sedmi let.

Chrást Paektam-sa leží na severovýchodě země, v krajině, zvané Sorak, neboli „Sněžné hory“. Je to malebná, hornatá krajina s lesy, vodopády a hlubokými roklemi, opravdová atrakce pro turisty. V tamních klášteřích a svatyních žili po dobu 5 tisíc let korejských dějin mnozí političtí uprchlíci. Kolem chrámu Paektam-sa však nyní také asi 200 policistů zajišťuje bezpečnost Chuna jako jeho tělesná stráž, protože několik desítek studentů se už několikrát pokusilo násilím vniknout do tohoto posvátného místa a Chuna odtud odvléci.

US televizní zpravodajové nám ukázali konečně aspoň částečně současné neblahé poměry v okupovaném Československu se stále policejně diktátorským rudým režimem

Chicago. - Dne 21. prosince televizní kanál č. 11 podával jednohodinový program „Czechoslovakia: The Long Wait for Spring“, ve kterém byly spolu srovnány naděje Pražského jara v r. 1968 a brutální represe, která potom následovala, se současnou málo utěšenou situací v Československu. Tento program byl prvním z plánované série programů o východoevropských zemích s komunistickými režimy. Sestává ze současných filmových záběrů a interviewů, jakož i z interviewů s očitými svědky událostí ze srpna 1968. -

Pražské jaro pod vedením Alexandra Dubčeka mělo ve svém programu uskutečnění podobných liberálních reforem, které prý nyní v SSSR chce provádět Michail Gorbačov v rámci své politiky „glasnosti“. V srpnu 1968 však tytéž reformy byly rozdraceny sovětskými tanky, poslanými Leonidem Brežněvem. V tomto hodinovém programu je ukazováno, jak z jedné strany se dnes za Gorbačova sovětská občana těší „politice jara“, a jak z druhé strany - ironicky - čs. občane jsou „osedláni represivním dědictvím Brežněva a Stalina“.

Policie je všude přítomna a bedlivě všechno pozoruje, sdělovací prostředky jsou podrobeny přísnému dohledu a televizní programy zůstávají nudné a nezajímavé. Ekonomie je stále vedena stalinskými směrnicemi

„Opat“ tohoto kláštera, mnich Kim Do Kong, řekl, že se dozvěděl o Chunově úmyslu dělat pokání v jeho klášteře teprve několik hodin před jeho příjezdem. Když potom vznešení hosté přijeli, prohlásili, že se chtějí vystříhat veškerého styku s příchozími; tento svůj úmysl pak prý svědomitě zachovávali.

Oba manžele navštívila jejich dcera, manžel jejich dcery a několik intimních přátel. Jinak nepřijali žádnou jinou návštěvu.

Korejští mniši jsou vegetariáni a svá jídla si připravují sami - jedí hlavně rýži, sojovou polévku, různou zeleninu, sezamové listy a silně kořeněné korejské zelí „kimči“. Duchovní četba konají při svíci; Chun má právě ve své cele asi 15 knih, z kterých některé pojednávají o budhistické spiritualitě, jiné o politice a o schopnostech, jimiž se má vyznačovat ten, kdo drží v

abychom mlčeli a nehýbali se.“ A pak vyjmenoval celou litanii zel a svízeli, jež z toho následují od potlačení kulturních iniciativ až po beznaděj mladých lidí, kteří se pak uchylují k omamným drogám. Něco se však v poslední době přece změnilo. Více lidí chodí do kostela a mnozí univerzitní studenti opouštějí marxistickou a leninskou ideologii a obracejí se či vracejí ke křesťanství. Na čs. televizi se už také dovolují diskuse o tématech jako jsou černý trh s cizími měnami, užívání omamných drog a chuligánství mládeže. Dříve i tato témata byla zakázána, protože se musilo ukazovat, že v komunistické zemi je všechno v naprostém pořádku. Důvěra vůči vládní autoritě je dnes v Československu úplně otřesena a sami rudí funkcionáři, kteří se drží zuby - nehty svých privilegií, mají strach a dokonce dvojí: že o svá privilegia přijdou, a že se jim jednou budou lidé mstít.

Někteří pozorovatelé na Západě říkají, že Československo by dnes potřebovalo do čela vlády někoho, kdo by byl jako Michail Gorbačov. Tito lidé si neuvědomují, že Gorbačov sám nic nerozhodl a nerozhoduje; pouze dobře hraje roli, kterou mu svěřily příslušné vrchní orgány sovětské komunistické strany. Moskva také rozhoduje, jakou roli mají hrát vlády v jednotlivých satelitních zemích. Uzná-li to za užitečné pro sovětskou revoluci, také Československo dostane svého Gorbačova, aby tam provedl některé kosmetické úpravy glasnosti a perestrojky. Nezapomeňme však, že komunisté jsou opravdu mistry v klamání.

V programu kanálu 11 jeden disident říká: „Oni na nás chtějí,

rukou vládní otěže. Návštěvníci ho už také viděli štípat dříví na otop; přitom prý měl na sobě kožšinový kabát s kapucí. V horách je totiž v zimě dosti chladno, teplota klesá pod bod mrazu a v lednu i v únoru tam obyčejně napadne tolik sněhu, že jsou přerušeny všechny spoje s otatním světem.

Mniši vstávají ještě před svítáním; ve 4:30 ráno se modlí v kleče před Buddhovou sochou. Chun a jeho žena se prý modlí spolu s nimi. Chun říká, že spí velmi klidně, že nic jej ve spánku neruší, a za dne se pak často prochází v tamních lesích okolo svatyně. Chunovi manželé mají ve své malé mnišské cele jako ostatní mniši mahagonový stůl a to, co je potřebí ke spaní na rohožce pro dvě osoby. Také tam mají dva černé kožené polštáře a vinilovou skříň na šaty a na prádlo. V Seulu je mezitím vedena

mocná kampaň, aby jméno Chuna bylo odstraněno ze všech dějepisných knih, aby ze školních knih studentů bylo vypuštěno každé pochvalné pojednávání o Chunovi a o jeho zásluhách v době jeho prezidentství. Ze všech veřejných míst jsou odstraňovány jeho obrazy a fotografie. Všechno, co na něj připomíná, má být zničeno. Vedení jeho „Demokratické strany spravedlnosti“ je už ze svého středu vyloučeno. Tak má být úplně vykořeněn z jihokorejské paměti a z jihokorejského života, ačkoliv se svým nekompromisním postojem vůči komunismu zasloužil o to, že tajná policie a pátá kolona komunistické Severní Koreje neuspěly ve svých snahách rozpoutat uvnitř Jižní Koreje novou občanskou válku a zasloužil se lvím podílem o současný všestranný hospodářský rozvoj své země.

(Dokončení ze str. 13)

gen. Chun Doo Hwan

hodinách jízdy autem dosáhl chrámu Paektam-sa, kam jsou posílány vysoké vládní osobnosti Jižní Koreje, které upadly v nemilost, aby tam vedly život pokání. Hned po svém příchodu řekl tamním mnichům: „Doufám, že příští generace si ze mne vezmou ponaučení a nebudou opakovat omyly, jichž jsem se dopustil.“ Disidenti a studenti se však s Chunovým rozhodnutím nespokojili a při protestních demonstracích požadovali, aby Chun byl zatčen, poslán zpět do Seulu, souzen a byl naležitě potrestán. Nový jihokorejský prezident Roh Tae Woo však doufá, že jihokorejský lid se nakonec uklidní a Chunovi odpustí. Chun, bývalý generál, který s pomocí armády v roce 1980 převzal vládní moc, však zároveň prohlašuje, že sám osobně nic špatného neučinil, že sám vzd-

NĚKOLIK UŽITEČNÝCH INFORMACÍ O OBYČEJNÉ RÝMĚ

Od prehistorických dob až dodnes mnozí lidé jsou přesvědčeni o tom, že rýmu způsobuje promočení, nebo pocit zimy. Mnozí také myslí, že slepičí polévka nebo čaj jsou užitečnými léky proti rýmě. Zde jsou tedy lékařské odpovědi na otázky, vztahující se k rýmě.

Co způsobuje rýmu?

Neexistuje přímé spojení mezi onemocněním rýmou a seděním v průvanu, cítěním zimy, choděním v dešti a promočenou obuví. Rýmu způsobuje asi 200 různých druhů virusů. Můžeme dostat rýmu, když někdo, kdo rýmu má, nám kýchne do tváře. Častěji však onemocníme rýmou, dotkneme-li se různých předmětů, jichž se předtím dotkly na rýmu nemocné osoby, zejména pak dotkneme-li se věcí v blízkém okolí někoho, kdo má rýmu v jejích prvních počátcích.

Proč tedy lidé nejčastěji onemocní na rýmu v zimě?

V zimě se zdržujeme v uzavřených místnostech, kde snadno přijdeme do styku s viry rýmy. Snadno se stýkáme s rýmou nakaženými lidmi a předměty, s nimiž tyto lidé byli ve styku. Kromě toho je v zimě vzduch velmi často suchý; suchý vzduch snižuje schopnost naší sliznice vzdorovat infekci. V důsledku toho virus rýmy, proti kterému by se na jaře či v létě naše tělo lehce ubránilo, potkává v zimě mnohem menší odpor našeho tělesného organismu a vyvolá snadno rýmu.

Proč je důležité mít přikrytou hlavu za chladného počasí?

Pocit zimy sám sice nezpůsobuje rýmu, avšak pocit tepla je pro nás mnohem příjemnější. Máme-li přikrytou hlavu, je nám tepleji. Je-li nám zima, mozek - náš nejdůležitější orgán - dostane v první řadě krev a teplo, které krev s sebou přináší; to se děje na úkor ostatních méně nutných našich údů. Náš mozek - kvůli své důležitosti - je tělesným zařízením stále držěn v pokud možno normální teplotě, zatímco naše prsty na rukou a nohou i náš nos snadno mrznou a modrají. Tradiční rada, nosit na hlavě pokrývku, když je zima, má tedy svůj smysl. Je-li teplota našeho mozku držena v normálním stavu přikryvkou na hlavě, naše tělo může teplo ušetřit a užít ho k zahřátí našich prstů a jiných údů.

Máme se snažit „živit rýmu“ či „vyhladovět horečku“?

Měli bychom „živit“ obojí.
(Dokončení na str. 17)

KAREL ČAPEK HORDUBAL

(Pokračování z min. čísla)

XVIII

A už jedou z vároše, teď je to zpečetěno. Důkladnou smlouvu urobili u žida advokáta, však stála dvě stě korun; a to tam dejte, pane velkomožný, a i toto tam napísať — Inu, sedlák je opatrný na majetek, holenku, nedá se obeštit; a ještě na toto se musí pamatovat, Hafii připsat polovinu statku v Rybářech — Dobře, povídá pravotár, dáme tam takovou klau-su-li. Aha, brachu, i ta tam je. A pak to všichni podepsali: Juraj Hordubal — tři křížky, ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého. Starý Manya — tři křížky. A Michal Manya, kytká za kloboučkem, nafukuje tváře a důležitě se podpisuje plným jménem. Márja, provdaná Jánoš, s hedvábným šátkem na hlavě, a Štěpán, celý sváteční — A ještě někdo podepíše? Ach ne, Ďula musí být u koní, a není ani plnoletý. Tak hotovo, pánové, a mnoho štěstí vám přejeme. Dvě stovky to stálo; inu, důkladná robota, i klau-su-le tam je.

A pak všichni do krčmy, popít aldamáše. Chtěj nechtěj tyká si teď Juraj Hordubal se starým Manyou, ba se i pohádali, jako mezi příbuznými. „A jeď, Štěpáne!“ Štěpán by rád s Hordubalem jako s otcem, ale což je s ním jaká řeč? Sedí na žebřině, oběma rukama se jí drží, oči pod obočím, a stěží odpoví. Ech, divné to zasnuby, myslí si Štěpán, není člověku volno s hospodářem. C — c.

A už vjíždějí do Krivé, pěkně tryskem, jen podkovy evakají. Juraj Hordubal vzhledne zpod obočí. a najednou ruku nad hlavou, luská prsty a zpívá, juchá, výská jako o fašangu. A to asi je opilý, ohlížejí se lidé, co se tak Hordubal Amerikán rozjařil? Na návsi děvčat a parobků, musí se jet krokem; Juraj se zvedá, rukou objímá Štěpánovo rameno a volá dolů na lidi: „To si vezu zete, co? Ej, juch!“

Štěpán hledí setřást jeho ruku a syčí: „Tiše, hospodáři!“

Hordubal mu sevřel rameno, div že Manya nevyjekl bolestí. „Počujte,“ huláká Juraj, „mám zete pro Hafii, slavíme zasnuby —“

Prásk do koní! Štěpán se mračí a kouše si rty div ne do krve. „Vzpamatujte se, hospodáři, jste ožralý!“

S rachotem zatáčí vůz do dvorka Hordubalů. Juraj pouští Štěpána, tichý najednou a vážný.

„Proved koně,“ káže suše. „Zapotili se.“

XIX

A Polana neví, co si myslet o Jurajovi. Štěpána chce vytáhnout do hospody, a co prý, už nejsi čeledín, jsi jako náš syn. A místo, aby zalezl za stodolu, chodí po dědině, zastavuje se a s tetkami dává se do řeči: prý Hafii jsem zasnoubil, inu, je ještě dítě, ale přilnula k Štěpánovi, když neměla otce doma; a Štěpán, susedo, má Hafii za svatý obrázek — ech, je radost z takových dětí. A Štěpána chválí do nebe, jak se má k práci, bude prý z něho dobrý gazda, dvorec v Rybářech podědí po otcí. Po vsi má plno řečí, ale doma — jako by zařezal, to a to udělej, Štěpáne, a dost.

Juraj chodí po dědině a hledá, koho ještě nezastavil: i na Fedeleše Gejzu kynul rukou, jen Geričovi se vyhnul. A Gerič už natahoval ruku, ale Juraj se odvrátil. Pokud živ budu, neznám tě: co mně máš co povídat, nechci vědět, co si myslíš.

Tetky se smějí: divné zasnuby. Ženich se mračí jako kakabus a řečí jen urývá, žere se vztekem. Nevěsta — u potoka si hraje s dětmi, sukýnky vykasány po pás, ani stydět se ještě neumí. A Hordubal rozkládá rukama na návsi, honosí se budoucím zetěm. Jen Polana — divná ženská sic, ale chmuří se, vidí, že tu je lidem něco pro smích, neukáže ani nos před stavením. Tak je to, lidi, a neříkejte, že tu je všecko v pořádku.

Cože Hordubal ani nevidí, že se Štěpán mračí? I vidí to snad, ale vyhýbá se mu. Jen tak mu poručí přes rameno, co má robit, a už míří kamsi. A Štěpán za ním pozírá, jako by mu chtěl ukousnout hlavu.

Ale teď už se Manya nedá, čeká na hospodáře, zuby zařaty, až mu to cuká v tváři pod kůží. Gazda jde po dvorku. „Měl bys, Štěpáne, jet dolů.“ A už zase chce pryč, ale Manya se mu staví do cesty. „Musím s vámi, hospodáři, o něčem mluvit.“

„Nu, co zase?“ uhýbá Hordubal. „Hleď si raději svého!“ Štěpán je až popelavý vztekem — divné, vždycky býval žlutý. „Co vy to povídáte o mně a o Hafii?“ vyhrkl prudce.

Hordubal zvedá obočí. „Cože povídám? Že jsem dcerku zasnoubil čeledínovi.“

Manya supí zlostí. „A proč — proč vy — Teď se mi lidé posmívají, kam přijdu. Brzo-li prý budou křtiny, Štěpáne, a utíkej, Štěpáne, tvou nevěstu honí houser —“

Hordubal si počíná hladit týl. „Nech je, ať se smějí. Omrzí je to.“

„Mne, mne to omrzelo, hospodáři,“ drtí mezi zuby Manya. „Já — nechci být lidem pro smích.“

Hordubal nějak těžce oddychuje. „Ani já — nechci být lidem pro smích. Proto jsem tě zasnoubil. Tak co?“

„Já nechci,“ skřípe Manya. „Já — já tady nebudu pro smích jako ženich usmrkaného děcka!“

Hordubal, ruku ještě za týlem, ho měří shůry očima. „Počkej, cos to řekl? Že nebudeš?“

Manyovi je vztekem do pláče. „Nebudu! Nechci! Dělejte si, co chcete, ale já —“

„Nebudeš?“

„Nebudu!“

Hordubal zafuněl nosem. „Počkej tady!“

Manya se zalyká, je mu hanba být pro posměch celé dědině; raději utéci odtud či co —

Hordubal vychází z chléva a prudce trhá v rukou jakousi listinu; trhá ji na menší a menší kousky, vzhledne na Manyu a hodí mu útržky do tváře. „Tak, už nejsi ženich. Můžeš říci starému, že jsem roztrhal smlouvu.“ Paže v bílé košili letí nahoru a ukazuje: „A tamto jsou dveře, hybaj!“

Manya rychle oddychuje, oči se mu zužují jako kmín. „Nepůjdu odtud, hospodáři!“

„Půjdeš. A kdybys ještě jednou přišel — mám pušku!“

Štěpán rudne. „A co — když nepůjdu?“

Hordubal hrudí na něho, Manya ustupuje. „Dejte si pozor!“ syčí.

„Nepůjdeš?“

„Dokud neřekne gazdová — ne!“

Hordubal jaksi zavrčel a najednou — kolenem Manyu do břicha, Manya se bolestí sehne, a tu ho jedna pracka popadá za límec, druhá za kalhoty, zvedají ho, a přes plot s ním, do kopřiv.

„Tak,“ oddychuje Hordubal. „Když jsi nenašel vrátka, tož přes plot.“ A klátí se zpátky, hladí si týl; takové divné horko v týle —

Někde za plotem susedovým zachechtnutí.

XX

Polana, to se rozumí, zavřená v komoře, a ticho, jako by byla mrtva.

Hordubal hned zrána zapřáhá do vozu, tříročka a těžkého valacha, nerovné spřežení: valach kývá hlavou, hřebeček hlavou nahoru — divný pár.

„Vyříd mamce, Hafie, že jedu do města; až večer se vrátím, dá-li Bůh.“

Ať bučí krávy hladem, ať tlukou koně kopyty, ať svině chrochtají a podsvinčata kvíčí: však přestane Polana vzdorovat, nedá jí to, je přece jen selka; půjde a poslouží zvířatům, a možno-li se hněvat, když jsi s božími tvory?

Valach kývá hlavou a hřebeček jí nese hore. I Štěpán tak hlavu nosí — tříročka zapřáhal s klisničkou, dobře prý jdou k sobě. Na na, co hryžeš valacha, ty bagáne? Však vyjde Polana, když nejsem doma, nakrmí zvířata a potěší se. A vidíš, i pomalu dojedeš do města.

Nejprv k advokátovi, a pane velkomožný, rád bych urobil.

poslední vůli; člověk nikdy neví. Tož takovou poslední vůli mám ženu, Polana se jmenuje; sluší se, aby manželka dědila po člověku.

A co jí odkazujete, pane Hordubal: dvorec, peníze, cenné papíry —

Hordubal nedůvěřivě pozírá: nač ty to chceš vědět? Napíš jen: všechno, co mám.

„Nu, napíšeme tedy: veškeré jmění movité i nemovité —“

Hordubal kývá hlavou: tak, pane velkomožný, tak, důkladně je to řečeno, veškeré jmění movité i nemovité, ze všechnu její věrnost a lásku manželskou.

A podepsat, ve jménu Otce, i Syna, i Duchu svatého. Hordubal ještě otálí. „A co, pane velkomožný, možno-li znovu se stěhovat do Ameriky?“

Á, kdežpak, pane Hordubal, v Americe mají příliš mnoho robotníků, nikoho tam teď nepouštějí —

Hm, tak. A není snad nějaká factory tady ve městě?

Á, fabrika. Jsou tu fabriky, ale stojí, nepracují. Zlé časy, pane Hordubal, vzdychá advokát, jako by sám nesl břímě zlých časů.

Hordubal kývá hlavou. Co dělat, není už třeba lidí. Nikdo nepotřebuje takového Hordubala; škoda těch šikovných rukou. Ale snad koní potřebují, koní, co nesou hlavy hore.

Juraj Hordubal hledá pana komandýra od vojáků. Tamto prý, v kasárnách. A co, strýčku, hledáte tu syna? Ne syna, ale prodal bych tuto tříročka, pane dragouně. Tady se nekupují koně, povídá voják, ale ruce mu jedou po koníkovi, ohmatává mu nohy a šiji — Koník jako srn, báči.

A už je tu nějaký pan oficír a vrtí hlavou. Prodat koně? Těžká věc, sousede, teď není odvod koní. Už z jara byl váš koník odveden, říkáte? Pěkné zvíře, a je-li už oježděno? Není, pravíte, nemělo dosud sedla, jen bosky je projížděl váš čeledín. A už tu stojí asi pět oficírů a co, strýče, možno-li zkusit koníka? Proč ne, na to Hordubal, ale je to divoký kůň, pane. A co prý, divoký; dejte mu, hoši, uzdu a deku, to bychom se podívali, že by shodil Toníka.

Než bys řekl pět, sedí pan oficír koni na hřbetě. Hřebeček poskočil, vzepjal se, a pan oficír na zem. Šikovně padl, na zadek, směje se jenom, a teď, hoši, chytejte koníka po kasárenském dvoře. Tlustý pan komandýr se směje, až se mu houpe břicho. „Inu, sousede, znamenitý kůň; ale nechte si ho ještě doma, my musíme napsat jakousi žádost, aby nám povolili koupit koně —“

Hordubal se chmuří a zapřáhá koníka k vozu. „Co dělat, pane. Prodám ho tedy cikánovi — či řezníkovi.“

Komandýr se drbe na hlavě. „Poslyšte, škoda hřebee. Což vy se ho chcete stůj co stůj zbavit?“

„Tak, zbavit,“ bručí Hordubal. „Nehodí se mi.“

„A tak ho nechte tady,“ rozhodl se pan komandýr, „a my vám dáme... takovou listinu, že máte u nás koně. A později vám napíšeme, co za něj. Hodí se vám to tak?“

„Hodí, proč by se nehodilo,“ povídá Juraj. „Je to pěkný koník, pane, hlavu nese hore. Prý osm tisícek —“

„To si ho zas vemte,“ praví honem komandýr.

„Nu, snad by i pět,“ váhá Hordubal. Je tam jiný tlustý vojenský pán, maličko kývne hlavou. „To by šlo,“ povídá komandýr. „My vám ještě napíšeme. Kdybyste nechtěl — můžete si koně odvést. Platí? A teď vám dáme tu listinu.“

Hordubal jede domů, má na prsou listinu s razítky a pytlík se svými dollary. Valach klusá a kývá hlavou. — Už není hřebečka. Jako by Štěpán po druhé odešel, když je tříroček pryč. I klisničku raději prodat, i kobylu s hřibětem — Hý, valášku, jen otěžeň tě polechtám na zadku a běžíš. A co že nemluvit s koněm. Když člověk promluví, kůň otočí hlavu a pohne ocasem; vidět, že rozumí. I hlavou kývá, protože přemýšlí. Dlouhá ještě cesta, milý, ale nahoru se dobře běží. Na — a, neboj se, to jenom teče stružka přes cestu. Nech ováda, sám ho zaženu. Hý! A Juraj počíná tiše, táhle zpívat.

Valach obrací velké oko po hospodáři: co to bručíš? Hordubal kývá hlavou a zpívá.

„Á, Polana, Polana,
á, Polana neblahá,
nech tě Pán Bůh potěší,
á, Polana, Polana —“

XXI

Hordubal jako by neměl stání: hned ráno se vytratí, ať se Pán Bůh stará o hospodářství, a čert ví, kde se potlouká. Tuhle — až v Tibavě, a co, Geleteji, nepotřeboval bys čeledína ke kravám či na pole? Jakého čeledína, Hordubale, mám dva syny; pro koho to, bratranče, hledáš místo? Nebo v tatinském revíru, horár Stoj je tam, a prý jsou-li kde jaké stromy kácet. Žádné stromy, brachu, tisíce metrů dřeva hníjí v lese. Tož tak, a s Pánembohem. A což nikde se nestaví dráha či silnice, nikde se neodstřeluje skála? Kdepak tedy, strýčku, tady na nás všichni zapomněli; pro koho co stavět?

Inu, co dělat, sednout si někde a čekat až do soumraku. Z dálky je slyšet zvonce stád, pasák práská bičem, jako by střílel, kdesi poštekává ovčákovo psisko. V polích — někdo zpívá. Co dělat, člověk sedí a poslouchá, jak bzučí mušky; zavře oči a může hodiny poslouchat, a nikde není ticho, pořád se žije; třeba zařčí brouk nebo se veverka durdí, a všude stoupá k nebesům mírné zvonění božího dobytka.

A s večerem loudavě domů. Hafie přinese jídlo — ech, jaképak jídlo, ani pes by to nežral; ale stejně není hladu. Pravda, Polana nemá pokdy strojít večeri. Už je noc, dědina šla spat, a Hordubal obchází s lucernou a robí, co se dá: chlěvy poklidit, srovnat hnojště, vody nanést — Tiše, aby nikoho nevzbudil, kutí Juraj, co tak kde je pro chlapa na práci. Už bije jedenáctá hodina, chval každý duch Hospodina, a Juraj potichu zalézá do chlěva. Nu, kravky, nu, bude pro Polanu ráno kus roboty hotov.

A zase až do Volova Polje hledat práci. Hej, Harčáre, nepotřebujete-li robotníka? Co ty, zbláznil ses či tě pustili z kriminálu? Teď po žních hledáš robotu? — A co si otvíráš hubu, myslí si Hordubal, mám v sáčku peněz, že bych mohl půl tvého dvorce koupit; nemusel by ses tak napařovat. Pomalu se klátí Hordubal domů, a co doma? A jen tak, přejít přes ty vrchy, co tady v cizině?

Juraj sedí na kraji lesa nad polem Varvarinovým. I tady je slyšet zvonce stáda, to asi z Lehotského chotáru. Co on Míša nahoře na polonině? Dole potok, a u potoka — stojí ženička. Juraj chmuří obočí, aby lépe viděl. Nevypadá-li jako Polana? Ach, ne, to ne, kde by se tu vzala Polana. Z takové dálky — každá bába by se podobala Polaně. A z lesa běží černé chlapisko — to není Manya, soudí Juraj, jak by mohl přijít Štěpán s této strany? Černý se zastavuje u ženičky, stojí a hovoří — Že si mají tolik co povídat, diví se Hordubal. Nějaké děvče asi a její milý — přespólní, z Leho-

(Pokračování na str. 18)

(Pokračování ze str.16)

rýmu i horečku, protože každá infekce ubírá tělu energii, nutnou k boji proti infekci; energii nám může poskytnout pouze potrava. Nejlepší, co můžeme při rýmě či horečce dělat, je odpočinout si, být v teple, hojně pít a jíst lehká, snadno stravitelná jídla.

Jsou slepičí polévky a čaj účinnými léky proti rýmě?

Žádný dosud známý lék není schopen zkrátit trvání rýmy, které je přibližně sedm dnů. Máme-li silnou rýmu, často různé věci necítíme; to nám pak snižuje chuť k jídlu. Onemocnělá osoba často odmítá jídlo, postrádající pro ni vůně a chuti; přijme však snadno horkou slepičí polévku či horký čaj, protože pára z nich vyházející, otevře ucpané dýchací cesty, takže potom cítíme polévku a čaj, které nám pak chutnají.

Pomohou přídavky vitaminů nás ochránit před rýmou?

Ačkoliv se silně rozšířila představa o tom, že velké dávky vitaminů nás mohou ochránit před obyčejnou rýmou a dokonce i před rakovinou, ve skutečnosti se nám dostane potřebných minerálů a vitaminů, jíme-li rozmanitou a vyrovnanou stravu. Požívání velké dávky vitaminů je zbytečné, nákladné a někdy je dokonce i zdraví škodlivé.

Proč někteří lidé onemocní rýmou snáze než jiní?

Je pravda, že stárnoucí lidé onemocní na rýmu méně často než mladí. Zdá se, že rostoucí věk dodává člověku větší stupeň imunity proti virům obvyčejné rýmy. Také to je možné proto, že starší lidé si častěji myjí ruce a méně často se dotýkají různých věcí. Také bylo zjištěno, že chudé rodiny trpějí asi o třetinu více rýmou než bohaté rodiny, a to asi proto, že strava chudých je méně výživná a jejich příbytek málo prostorný. Existují také důkazy toho, že duševní tíseň, sklíčenost a životní napětí usnadňuje onemocnění rýmou, stejně jako jinými chorobami. **Máme jít vždycky k lékaři, když nás bolí v uších, cítíme-li bolesti v krku nebo kašleme-li?**

Všechny tyto choroby mohou potřebovat lékařského ošetření, trvají-li delší dobu. Zánět krku je obvyčejně příznakem jiné choroby, která může být lehká nebo vážná. Trvá-li zánět krku více než 5 dnů, anebo je-li silně bolestivý, měli bychom jít k lékaři. Bolesti uší obvyčejně pocházejí od zánětu středního ucha, což vždycky může být nebezpečné; proto bychom vždycky měli jít k lékaři. Lékaři také považují za vážný kašel, který trvá déle než dva týdny.

Save, Invest and Insure Your Investments Right Where You Bank!

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Assets over
\$1 BILLION

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700

4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

(Pokračování ze str. 17)

ty či z Volova Polje; scházejí se potají, aby mu nenabíli domácí parobci. A ti dva stojí dole a povídají; nu, mluvte si, nedívám se. Slunce je nad Menčulem, brzo-li bude večer? A ti dva stojí dole a povídají. A což zkusit ještě — třeba by v solných dolech měli práci pro majnera. Pravda, daleko jsou doly; ale komu bude vadit, jak daleko? Ti dva stojí dole a povídají. Marné bude přeptat se v dolech —

Ne, nepovídají. A vždyť tam stojí jen jeden a vrávorá jaksi. Ale ne, dva to jsou a vrávorají, jako by se potýkali. A to se tak strašně těsně drží, že vypadají, jako by se tam jen jeden potácel. V Hordubalovi se zastavilo srdce. Poběžím tam dolů. Ne, poběžím domů, je-li Polana doma. Jistě je doma, kde jinde by byla? Hospodine, co že ty nohy — jako z olova. Hordubal vstává a běží podle lesa, pádí polní pěšinou, uhání k dědině. Achich, to píchá v boku, jako by jehlou bodal — takovou košíkářskou jehlou. Hordubal už nemůže popadnout dechu a běží, běží ze všech sil. Sláva ti, Bože, tady už je dědina; Juraj jde ostrým krokem (co to tak píchá, Bože, jen ať dojdou!), jen kousek ještě, tamto už jsou vrata; vši silou tisknout ruku tuto na žebra, aby to nemohlo tak bodat, a vyběhnout k vratům —

Hordubal uřícen se opírá o pilíř vrat, hlava se mu točí, oddychuje, jako by vzlykal. Dvorek — prázdný; Polana je asi v komoře či kde — Jurajovi je pojednou k smrti lhostejno, kde je, nedošel by ke komoře, nevypravil by ze sebe hlasu; jen sítavě vydechuje a má se co držet, aby se mu nepodlomily nohy.

Vrátka se pootevřela a do dvorce vklouzla Polana, udýchaná, zardělá; zarazila se, když uviděla Juraje, zastavila se a povídá nějak překotně: „Byla jsem jenom u sousedy, Juraji, u — u Herpákové — podívat se na děcko —“

Juraj se narovnává po celé délce, zvedá obočí: „Neptal jsem se, Polano.“

(Pokračování příště)

Zemřela bývalá poslankyně čs. parlamentu Jarmila Uhlířová

V New Yorku zemřela dne 4. prosince Jarmila Uhlířová, bývalá poslankyně čs. parlamentu. Pohřbena byla ve středu 14. prosince.

Jarmila Uhlířová se narodila 25. února 1902 v Ivanovicích na Hané. Vystudovala učitelský ústav v Kroměříži a stala se odbornou učitelkou. Po válce byla zvolena do Ústavodárného národního shromáždění za Stranu národně socialistickou. Po únoru musela odejít do exilu. Nějaký čas žila v Londýně a pak emigrovala do Ameriky. Až do posledních několika let, kdy už byla vážně nemocná, byla všestranně činná, především v zahraničním Sokole.

Pohřební obřady vykonal exulantský misionář v New Yorku P. Alois Vyoral. Se zesnulou se rozloučil jménem Rady svobodného Československa její předseda Dr. Mojmír Povolný. Ve svém smutečním projevu uvedl, že Jarmila Uhlířová byla členkou Rady svobodného Československa od jejího založení v roce 1949 a zdůraznil, že do Rady vnesla to, čím se vyznačovala v Národním shromáždění: jasnou politickou mysl, bojovnost s otevřeným hledím a velkou lásku k Československé republice, ke svobodě a demokracii. Stejně jako doma — tak i v exilu, co měla na srdci, to na jazyku, a co měla na srdci, to pramenilo z hloubi její duše. Vyžívala se v exilu hlavně ve výchově českých dětí, ve výchovné a propagační práci v zahraničním Sokole. — Poté se rozloučil se zesnulou Dr. Vla-

dimír Dostál, předseda newyorské skupiny SVU. Uvedl, že Uhlířová byla členkou této vědecké a literární společnosti od jejího založení v roce 1956 a byla zapojena do její činnosti v rámci newyorské skupiny. Vyzvedl zásluhy zesnulé o českou školu v New Yorku a příkladem vlastních dětí, které Uhlířová též učila, dokládá, jakou láskou lnula k českým dětem.

S jménem Jarmily Uhlířové bude vždy spojena Cítanka pro děti i pro dospělé, která vyšla

péčí Rady svobodného Československa v roce 1965 a do níž Uhlířová vybrala výňatky z děl českých básníků, spisovatelů a z myšlenek vynikajících mužů.

Za zahraniční Sokol promluvil Jan Waldauf z Kanady, bývalý starosta zahraničního Sokola. Vyzvedl její zásluhy o rozvoj sokolství v zahraničí a uvedl, že za její dlouholetou záslužnou činnost jako jednatelky a vzdělavatelky byla jí věnována zvláštní sokolská medaile za zásluhy.

-a.

Karel Čapek:

TYTO ŠEDIVÉ DNY

Tak rychle uběhne čas mezi lampičkou ranní a lampičkou večerní; sotva si člověk usedl k práci, už je tu hodina, jež volá k večeri. A přijde ncc, a ty nemáš ani pokdy, abys zachytil zmatené sny; už zase rozsvěcíš lampičku, abys započal den stejně krátký a šedivý, jako byl včerejší. Nežli se nadáš, musíš si zase zvyknout psát nový letopčet na svých dopisech. Tak rychle uběhne čas mezi ranní lampičkou novoroční a večerní lampičkou silvestrovskou a obráceně.

Nevím, jak to přijde, ale za mých mladších let byl den jaksi delší. Není o tom pochyby. Když nás za války šidili všemožnými způsoby, ošidili nás asi nějak také o čas; snad se země otáčí spěšněji a hodiny tikají rychleji, ale my o tom ani nevíme, protože jsme večer zrovna tak unaveni, jako jsme bývali kdysi. Jen tolik vím s veškerou určitostí, že den býval o mnoho delší, a můj ty bože, za mých klukovských let byl zrovna nekonečný. Takový dětský den byl jako široší jezero o březích dosud neprozkoumaných; za jitra jsi na něm vyplouval s plnými plachtami, a nebylo možno čítat hodiny, tak velká a slavnostní byla každá z nich. Takový den byl jako zámořská plavba, jako vítězné tažení, jako celý život dojmů, dobrodružství a podniků; takový den byl obsáhlý jako Ilias, dlouhý jako rok, bohatý a nevyčerpatelný jako jeskyně Čtyřiceti loupežníků. Dovedu podnes pochopit všechny radosti i strasti oněch dnů, ale nedovedu pochopit, kde se na ně nabralo času. Kdybych teď znovu zkoušel střílet z luku, vím, že by mne přepadlo poledne, dříve než bych pořádně začal; ale tehdy jsem měl mezi snídaní a obědem pokdy, abych rozbil šípem tabulku v okně, přešel se na švestkách, svedl několik šarvátek s nepřátelskými kmeny, četl sedě v koruně stromu „Tajemný ostrov“, vykouril v kůlně dýmku míru, dostal někde zasloužený pohavek, chytal cvrčky do škatulek od sirek, koupal se na zakázaném místě, lezl přes ploty, obešel všechny sousedy řemeslníky a okukoval, jak to dělají, a nadto prožil celou řadu kořistných výprav, výzkumů a mocných rozkoší. Ne, není pochyby: tehdy byl čas aspoň desetkrát tak dlouhý jako dnes.

A když pak s léty rostly mé pošetlosti a okruh mého života, byly i možnosti jediného dne nesmírné a nevyčerpatelné. Sedět u nohou profesorů a sát moudrost z jejich prsů, běhat pod okny své první lásky, psát verše, snít, potloukat se, tančit, prohlédnout výkladní skříně deseti antikvářů, číst jako divý a utrácet čas desaterým různým způsobem, — jak je možno, že jediný den vystačil na tolik vzrušujících věcí? Pokouším se přemýšlet o této záhadě; myslím, že já jsem se nezměnil, ale že se čas jaksi scvrkl — Tak vida, už zas se šerí; je na čase rozsvítit večerní lampičku. Den je zase tentam, čert ví, kam se tak rychle poděl. Nepřinesl nic nového, nedal nic a vůbec netrval; snad jsem mohl to nebo ono podniknout, někam jít, něco užít, něco vidět; ale jaksi na to nebylo pokdy.

Tak vida, zas uběhl den a nenechal mně po sobě nic než tenhle článek na stole. Zas uplynul rok a nenechal mně po sobě nic — ale ne, počkej; den je krátký, ale přece něco děláš; rok je krátký, a přece je to kus práce. Mňh žiješ, ale děláš víc. A i když to za mnoho nestojí, byla to práce, a to je ta nejstrašnější kratochvíle života.

Myslíš, že utrácíš své dny; dobrá; už nebruč; snad je neutrácíš, nýbrž rozdáváš. (1925)

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.
Satisfying friendly service.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

PŘEKLÁDÁM
z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.
Píště na adresu:
I. O. KOVÁŘ
P. O. BOX 313
Riverside, IL. 60546
nebo volejte:
☎ (312) - 442 - 7115

**GIVE YOURSELF
A RAISE**

With new competitive-rate

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite
way to save!

Czechoslovak
Radio Broadcast 795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Jaroslav Hašek:

HOSPODYŇKA**(ČTENÍ HLEDAČŮM
DOBŘE NÁLADY
DO NOVÉHO ROKU)**

Jisto je, že příroda obdařila slečnu Hermu vzezřením vášnivě Italky nebo Španělky. Její ohnivé černé oči, snědá plet' a černé vlasy, myslím, že udělaly dojem na kdekoho. Gurmáni lásky jistě by si mnoho slibovali od toho pěkného vášnivého vzhledu Hermy.

Nebylo to na žádném plese, seznámili jsme se kvůli kolomazi.

Měla tenkrát nové bílé šaty a neopatrně přešel kolem ní ruční vozík, jehož náprava natřena byla kolomazí. Obyčejně se má za to, že vozy natírají kolomazí pro umenšení tření, ale v tomto případě patrně též proto, abych se seznámil s Hermou.

Když stála tu tak zničená, přistoupil jsem k ní a řekl, že na kolomaz je nejlepší benzín. Její černé oči se na mne zadívaly a já počal něco žvanit, že kolomaz je smíšenina tuku s dehtem, pak jsem mluvil něco o odpáráni.

„To nepůjde,” pravila, vykasavši si sukni. Uviděl jsem tak krásné nožky, že jsem zoufale počal blábolit, že kolomaz se dává též do Walcovy koupele proti svrabu ovcí.

To jí patrně zalichotilo, neboť se usmála a dovolila, abych ji tak zohavenou doprovodil domů.

Pak to pokračovalo ve vsí počestnosti a konečně mě představa rodičům, že jsem ten pán, jenž jí poradil benzín na tu kolomaz, a že to pustilo.

Říkám schválně, že to pokračovalo vsí počestností. Její typ vášnivě ženy mne úplně zklamal. Byla apatickou ke všem mým láskyplným pohledům a řečem, když jsem dělal narážky, že ji miluji.

To mě uvádělo v zoufalství a u večere, když jsem k nim přišel, tu jsem se cpal s velkou vervou.

Když to viděla, počala jednou odnášet mísu s knedlíky, právě když jsem si chtěl brát potřetí. Pak se ten večer ponejvíce rozhovořila. Seděli jsme sami v jídelně vedle sebe na pohovce. Páni rodiče šli ven, vyvést psa.

Její pikantní rtíky daly se do pohybu když jsem ji vzal za ruku, a něžným hlasem mně svěřila, že dnes nedala do knedlíků vejce, nýbrž že je obarvila nějakým práškem, náhražkou, a že mouka na ně byla číslo dvě.

Políbil jsem jí tu ruku, která tak dobře, a abych řekl, obchodnický dovedla zadělávat na knedlíky, a ona prvně mě pohládila po vlasech.

„Podívejte,” řekla, „vy máte řídké vlasy. Udělejte si mast z čerstvého hovézího morku, který utřete se št'avou citrónovou ve hmoždíři. Tou mastí natrou se vždy večer vlasy.”

„Když já nemám hmoždíře,” řekl jsem co nejněžněji, líbaje jí ruce.

„Tak vám půjčím náš,” řekla a odběhla, aby mně osmikilový hmoždíř zabalila.

„Nechte si ho vůbec,” řekla, „my máme ještě tři a dva dostanu po smrti tetičky.”

Považoval jsem tedy hmoždíř za dáreček z lásky a v elektrice se na mne obecnostvo počalo divně dívat a odsedávat, když jsem hmoždíř rozbalil a počal ho líbat.

Doma jsem hmoždíř ozdobil růžovou stuhou, vyryl jsem do něho srdce a naše písmena, a tak asi celý týden jsem chodil s ním spát. Dával jsem si ho pod polštář.

„Má mne snad přece doopravdy ráda,” těšil jsem se a čekal s netrpělivostí, až mně ta krásná dívka padne do náručí a počne mě objímat, žvatlat mé křestní jméno po tuctech zdobných variací.

Prozatím mně domů dala s sebou vál na nudle a recept, jak se nudle dělají.

Řekl jsem jí jednou v roztožení, že mám rád nudle. Chtěl jsem říci, že mám rád ji, ale byla tam nějaká její sestřenice, tak jsem převedl řeč na to moučné jídlo.

Místo hmoždíře líbal jsem nyní vál a umínil si, že jí definitivně vyznám lásku a že jí řeknu nějak dojemně někde u lesa nebo u potůčku, či na vrchu, až bude západ slunce: „Chcete být mou ženou?”

Lépe je předtím dát jí vypít čtvrtku vína. Mám zkušenosti, že většina žen, které jsem tak oslovil, rozhodně řekla: Ano.

Projektoval jsem tedy výlet. Její rodičové nám dali čas do 10 hodin večer, před zavřením domu.

Vybral jsem tentokrát Závist. Předně jest to pohodlné spojení a pak tam psal Hálek své Večerní písně. To se ovšem jen tak říká, on je psal doma, ale na ženské to pořád ještě platí.

Změknou, stanou se přístupnými, když je člověk vezme kolem pasu. S Hálkem jsem se už vůbec navyvádl věcí, darmo mluvit.

Herma řekla, že si vezme nějakou knížku s sebou na výlet.

To je též dobré. Vezmu jí knížku z ruky a řeknu: „A teď budeme číst spolu.” Dáme hlavy k sobě a já čtu. Dělá, že nepozoruje, že ji beru kolem pasu, tisknu.

Herma si tedy vzala s sebou též knihu. Na parníku jsem jí

otevřel kabelu a shledal, že ona kniha je Návod ku přípravě zavařenin.

Doposud byla zamlklá, a tu hned se jí rozjasnila tvář a počala hovořit o angreštu, o rybízu, o meruňkách.

Výlet počal velice pěkně. Nahoře na Závisti v lese usedli jsme na skálu, kolem nás voněly keře, ptáci zpívali a slunce proniklo stromy a vrhlo mně pruh zlata na límeček kabátu.

„Jaká to krása,” řekl jsem, stiskuje její ruku. „Je vidět,” řekla, „že máte límeček u kabátu trochu zamaštěný; vyčistíte to směsí 38 dílů vody a 1 dílu čpavku. K čištění můžete vzít kartáč, flanel nebo lněný klůček, který však musíte často novým zaměnit.”

Nedbal jsem toho a zvolal: „Nemáte radost z toho, jak nás světu ukrývají keře? Jsme zde sami, slečno Hermo, jen lístkové keře jsou kolem.”

„Z lístkových ořechů,” pravila, „jsou velmi dobré kapky proti bolení žaludku. Asi šedesát ořechů rozkrájíte na malé kousky do láhve, k tomu se přidá hrst drobně tlučené skořice, čtyři kousky hřebíčku, něco květu a puškvorce, čtvrt litru čistého lihu, což se nechá ustát na teplém místě asi čtrnáct dní. My máme ty kapky doma, a když je mamince špatně...”

„Ach, proč mne trápíte,” řekl jsem, „hled'te, jak je tu krásně a jak tu všechno voní, ta kůra čerstvá a svěží mladých habrů.”

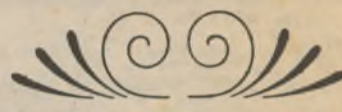
„Voní to jako lyzol,” řekla opovržlivě. „My u nás užíváme lyzolu jako prostředku k vyhubení hmyzu... Ani nevíte, co jsme měli štěnic, když jsme se přistěhovali do toho nového bytu. Zahubili jsme je všechny lyzolem. Já vám doma zítra dám lahvičku, kdybyste snad potřeboval.”

„Vy okoune,” zvolal jsem.

„Jedl jste už okouna u nás?” tázala se rychle, „my ho děláme dušeného na kmíně, sádlem podlitého. Je znamenitý a není to drahá ryba.”

Vstal jsem. Viděl jsem, že příroda, Hálek, já, vášeň, vše je marné proti takovému okounovi, proti lyzolu, kapkám na žaludek a proti stům a stům věcí, které chová v sobě krásná hlavička Hermy, na které ona stále myslí, aby vyplnila to, co si předsevzala, totiž být hospodyňkou.

A jsem přesvědčen, že v den svatební, najde-li někoho, kdo by si ji vzal, když bude s ženichem odcházet do budoáru lásky a když jí řekne on, pomáhaje jí ze živůtku: „Ty okoune,” že mu řekne: „Okoun se peče, smaží, rosoluje a připravuje namodro. Také se může marinovat, můj zlatý...”

Dopisy**Lima - Peru**

Milý spolubratře Vojtěchu, vážení čtenáři H.N. a krajané!

Poslední měsíce tu žijeme uprostřed krize ekonomické, sociální a morální. Dražota stoupá, terorismus vzrůstá a stávky jsou na denním pořádku. Stávka horníků trvá už několik týdnů, nevíme kdy skončí; ztráta obnáší 5 milionů dolarů denně. Vláda se snažila udržet nízké ceny potravin, dávala subvence a teď je bez peněz. Ministr financí byl nucen 7. září oznámit devalvaci: dolar bude stát 250 intis, mzda se zvyšuje o 9 tisíc intis. Ceny potravin: 1 chléb - 35 gramů - 3.80 intis; nudle - 140 intis; 1 kg vajec 280 intis, jedlý olej 173; rýže 60; cukr hnědý 79 a bílý 921; margarín 1 kg 168, 1 kg kuřete 350; jízdenka ve městě omnibusem 40 intis, atd. Tyto ceny měly trvat 120 dní. Naši finanční odborníci ihned prohlásili, že je to nemožné. Na volném trhu se dolar prodával za 500-600 intis. Dne 22. listopadu Salinas ohlásil novou devalvaci: dolar stojí 500 intis, nejnižší mzda je 21 tisíc; gazolin pro auta 1 galon 600; rýže obyčejná 120, lepší 220; chléb 10; nudle 340; mléko 40; mléko kondenzované 250; mouka 135; olej 250; 1 kg kuřete 600; hovézí maso 1.200; jízdenka v omnibuse 80. Pekaři prodávají pouze 10 chlebů na osobu za měsíc. Včera si na severu země stěžovali, že stát neplatí doposud za rýži, na jihu že neplatí za prodané obilí. Podle státní banky naše peněžní re-

zerva je pouze 50 milionů dolarů, na konci roku bude deficit 100 tisíc milionů intis.

O řádění senderistů sdělují pouze toto: mezi 12. a 22. listopadem noviny oznámily 16 případů policejních stanic, vesnic s lidovým soudem, vraždami a podobně. Dva případy stojí za zmínku: 22.11. mezi Aucayaku y Tingo Maria, kolem jedné hodiny odpolední byla přepadena vojenská hlídka 60 vojáků. V nastálé bitce padlo 22 vojáků a kolem 100 senderistů. Na ústupu byly chráněny střelbou strojních pušek z okolních hor. Týž den dynamitovali 10 věží elektrického vedení do Limy; doposud 60 % Limy nemá světlo a namnoze také ani vodu. Jsme ve slepé uličce a nikdo neví jak se z toho dostat. Od 9. prosince přibývá nových těžkostí; stávka horníků trvá, stávka lékařů ve službách států pokračuje. Dnes časopisy oznamují, že Sendero dynamitovali dalších 20 věží elektrického vedení do Limy. Vláda pomýšlí zestátnit soukromé školy, poslanci tento plán schválili, ale doufáme, že senát to neschválí. Potíže se množí, ceny vyjma chleba stoupají, dolar na volném trhu stojí 820 až 830 intis.

Oznamuji také novou adresu: Lima 05, apartado 0074, Peru.

Přijměte moje srdečné blahopřání k vánocům, a vše nejlepší do nového roku Vám a čtenářům H.N. na Pánu Bohu vyprošuje

vdečný

J. Soukup, SDb, misionář

V ZIMĚ ZA SLUNCEM A PŘÍJEMNOU POHODOU

Zájezdy na Floridu, na Havajské ostrovy, do Mexika, na Bahamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Zájezd do Kalifornie, letadlem a busem. 8 dní pobytu s návštěvou zajímavých míst v oblasti Los Angeles a San Diego. Odlet 30. ledna za \$789 a 4. března za \$829.

Zájezd busem na XVII. Slet amerického sokolstva do Omahy NE. Odjezd 20. června, návrat 25. června 1989. Prohlídka zajímavostí Omahy a okolí, 5 nocí ubytování a doprava na Sokolské sletové podniky. Cena \$296.

TUZEX - oblíbený dárek Vaším drahým. Rovněž vyřizujeme zasílání balíků do Československa.

Návštěvy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle a přesně, zvláště dlouhodobé návštěvy. Máme výhodné nemocenské pojištění pro návštěvníky.

Vyžádejte si podrobné informace u

**WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.**

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

VOICE OF THE NATION

CATHOLIC CHARITIES REFUGEE RESETTLEMENT PROGRAM (JMJ)

This past year has seen the number of refugees worldwide rise to an estimated 13 million. The turmoil in Africa, the Middle East, East and Southeast Asia, and Central America has sent millions of people fleeing for refuge in bordering coun-

tries. Between 75,000 and 76,000 of these homeless people found a final place of refuge in the United States in 1988. We welcomed almost 400 refugees to the Chicago area as a representative of the United States Catholic Conference and the Catholic Charities. While this may seem to be an insignificant number relative to the 13,000,000 refugees worldwide, the affect of resettlement on the

life of these new arrivals is immeasurable.

Over 100 of these new arrivals were children. The future for these young migrants is an open door now instead of the bleak landscape of a refugee camp or the continual fear and distrust of each new day. The past year saw the beginning of the arrival of an estimated 13,000 Amerasians from Vietnam. These children of American fathers and Vietnamese mothers are between the ages of 12 and 26. Many will arrive with family members, but their successful resettlement will depend upon the welcome

they receive from the community.

For 13 years Catholic Charities has resettled refugees from all over the world. It is our mission to welcome the stranger at our door. Catholics nationwide celebrate National Migration Week January 9-14, 1989. This annual event gives us cause to reflect upon the nature of our welcome. St. Mark's Gospel provides the basic theme - „I was a stranger and you welcomed me.” Pope John Paul II has emphasized „The Blessed Mother and Immigrants.” During this week we will celebrate

not only the welcome we have been able to offer the stranger in our midst but the numerous contributions these newly arrived people have made to our country. What we find when we open our eyes and arms to the stranger is that they are our brothers and sisters, not strangers at all.

Numerous people and organizations have helped us welcome refugees to the Chicago area in 1988. Without their warm and open generosity with both time and material goods we would have been unable to respond as effectively as we did. We look forward to working with you in 1989 as we thank you for the contributions you made in 1988. There are, of course, many people and organizations whose contributions are not known to us. We are also grateful for the refugees from past years who extended to the new arrivals the welcome they received. Friends and families of the refugees, while not really volunteers, have offered support and guidance to many of the recent arrivals.

Refugee Resettlement volunteers 1988

Assyrian American Association, Mrs. Marie Bohacek, Mrs. Aurel Bora, Mrs. Marian Caldwell, Pastor Cazan, Ms. Valentinas Danguole, The DesRosiers Family, Jean and Pete Henderson, Ms. Marilyn Hennesy, Mr. and Mrs. James Koch, Mr. and Mrs. Jerome Koch, Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., Mr. Ray Coveyau, Mrs. June Kreplin, Mr. George Nicolae, The Michael Madden Family, Mr. William Lederer, Mrs. Karen Matic, Mr. and Mrs. Leo Manny, Sr. Rita Nowak, Rev. Skender and Family, Mr. and Mrs. Cristian Securaneu, Mr. Horia Postelnicu.

In 1989 Catholic Charities expects to welcome almost 500 refugees to the Chicago area. We have great hopes for the coming year. We have hope for the people who came to this country with dreams. The refugees who come to Chicago are a few of the millions who are searching for a freedom they can't find in their homelands. They enrich all of us with their presence. We need your continued support and prayers to respond to their needs, hopes, and dreams.

We hope you and your loved ones have a Christmas full of joy and a New Year of peace and contentment.

CATHOLICS, LUTHERANS ANNOUNCE COVENANT AGREEMENT

Cardinal Joseph L. Bernardin, Roman Catholic Archbishop of Chicago, and the Reverend Sherman G. Hicks, Bishop of the Metropolitan Chicago Synod of the Evangelical Lutheran Church in America, today announced the formation of a Covenant between the members of their two faith communities.

„What we are announcing today and what we plan to formally sign and celebrate in May, 1989,” said Cardinal Bernardin, „is a Covenant or joint statement that affirms what we share in faith and that witnesses to our mutual hope for greater unity in the future.”

„Ecumenism is not optional,” Bishop Hicks commented. „It is as intrinsic to being Christian as mission and evangelism. The Covenant we will sign next spring involves both theological reflection and pastoral action, highlighting areas of unity and common concern while acknowledging continuing differences in doctrine and discipline.”

At a meeting December 19 with over 130 regional and parish personnel from their churches, Bishop Hicks and Cardinal Bernardin shared a joint pastoral letter about the Covenant.

„As the chief pastors of our local churches, we call upon each of the congregations and parishes in our archdiocese and synod to begin a time of deeper relations with each other,” the leaders wrote in a pastoral letter dated December 7, 1988.

„Above all we call you to

prayer. Pray in thanksgiving to God for the unity of our common baptism. Pray in petition to God for that greater unity that is still before us in doctrine, sacramental life, and church order,” their letter concluded.

The two religious leaders announcement came in the context of prayer and introductory fellowship during a morning service held at Quigley Preparatory Seminary North (Roman Catholic), 103 E. Chestnut.

Following common prayer and personal remarks by Hicks and Bernardin, Roman Catholics and Lutherans gathered in geographically arranged groups to discuss the Covenant and how it might become a basis for shared prayer and action in their areas.

Rev. Dean Bard, Lutheran co-chair of the local Lutheran/Roman Catholic Covenant Commission, explained that exploration of a local Covenant relationship began in 1985 but was held in abeyance while three Lutheran groups - the Lutheran Church in America, the American Lutheran Church, and the Association of Evangelical Lutheran Churches - completed their union process, forming the Evangelical Lutheran Church in America (ELCA) in 1988.

According to Sister Joan Monica McGuire, Roman Catholic co-chair of the local Commission, the Covenant document between the Archdiocese of Chicago and the ELCA's Metropolitan Chicago Synod reflects the work of the international Lutheran/Roman Catholic Joint Commission and of the Lutheran Roman Catholic Dialogue in the USA.

„The goal,” said Sister McGuire, „is to make a contribution toward the unity of the churches, towards ending the division between the Lutheran and Roman Catholic communions.”

HELSINKI COMMISSION NOTES RECENT REPRESSION IN CZECHOSLOVAKIA

Washington, D.C. - Chairman Steny H. Hoyer and Co-Chairman Dennis DeConcini made the following statement regarding recent events in Prague which occurred during their trip to Moscow the same week:

„On 11 November, a Helsinki Commission staff member travelled to Czechoslovakia to attend an independently organized historians' symposium called ‚Czechoslovakia '88'. Unfortunately, by the time our staff member arrived in Prague, over twenty Czechoslovak citizens, including the six organizers, had been detained; thus preventing the symposium from taking place. In addition, other would-be participants were threatened with detention if they attempted to participate in the symposium, and some persons outside of Prague were detained in order to prevent them from travelling to the capital where the symposium was to have been held.

„After the symposium was to have taken place, an article in Rudé Právo, the official party newspaper, stated that the foreigners who came for the symposium came under the ‚cloak of tourism’, with the intention of inciting anti-socialism. Contrary to the Rudé Právo article, some people, including our Commission staffer, had expressly stated on their visas - visas issued by the Czechoslovak authorities themselves - that the purpose of their visits to Prague was to attend the ‚Czechoslovakia '88’ symposium. Others who came on tourist visas did so based on the

belief that the spirit, if not the letter, of the tourism provisions of the Helsinki Final Act permit unofficial contact between tourists and the host population. A contrary view has serious implications for holding any future CSCE meetings in Czechoslovakia.

„Traditionally, independently organized conferences have not been tolerated in Eastern Europe, but in some places this is changing. In December of 1987, an independent human rights conference took place in Moscow. While it was marred by official interference, it was permitted to take place nonetheless. This past August, an independently organized conference in Poland was permitted to proceed in an atmosphere remarkably free from official interference. It is indeed disappointing that the human rights progress noted in some CSCE countries is so markedly absent in others.

„Respect for the freedom to gather peacefully and engage in the non-violent expression of one's views is enshrined in Article 20 of the Universal Declaration of Human Rights. This article states the simple principle that, ‚Everyone has the right to freedom of peaceful assembly and association.’ The organizers of the ‚Czechoslovakia '88’ symposium wanted no more than the chance to exercise this right.

„On December 10, without doubt, people in Czechoslovakia will once again attempt to assemble peacefully to commemorate the 40th anniversary of the Universal Declaration. On that day, we will witness a renewed opportunity to see the words in Article 20 come to life. We hope this opportunity is not wasted.”